

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1287/2006

z dnia 10 sierpnia 2006 r.

wprowadzające środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającą dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 93/22/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 1 pkt 2, art. 4 ust. 1 pkt 7 i art. 4 ust. 2, art. 13 ust. 10, art. 25 ust. 7, art. 27 ust. 7, art. 28 ust. 3, art. 29 ust. 3, art. 30 ust. 3, art. 40 ust. 6, art. 44 ust. 3, art. 45 ust. 3, art. 56 ust. 5 oraz art. 58 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2004/39/WE ustanawia ramy regulacyjne systemu regulacji rynków finansowych we Wspólnocie, określając między innymi: warunki działalności związane z wykonywaniem przez przedsiębiorstwa inwestycyjne usług inwestycyjnych, usług dodatkowych i działalności inwestycyjnej; wymogi organizacyjne (w tym dotyczące prowadzenia rejestrów) w odniesieniu do przedsiębiorstw inwestycyjnych wykonujących zawodowo takie usługi i działalność oraz w odniesieniu do rynków regulowanych; wymogi w zakresie sprawozdawczości z transakcji na instrumentach finansowych; wymogi w zakresie przejrzystości transakcji na akcjach.
- (2) Wskazane jest nadanie niniejszemu aktowi prawnemu formy rozporządzenia po to, by zapewnić ujednoczenie systemu we wszystkich państwach członkowskich, wesprzeć integrację rynków i świadczenie usług inwestycyjnych i dodatkowych w wymiarze transgranicznym oraz po to, by ułatwić dalszą konsolidację jednolitego rynku. Przepisy dotyczące niektórych aspektów prowadzenia rejestrów, jak również te odnoszące się do sprawozdań z transakcji, przejrzystości i pochodnych instrumentów towarowych, znajdują w niewielkim stopniu odzwierciedlenie w prawie krajowym i szczegółowych przepisach regulujących stosunki z klientami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2006/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 114 z 27.4.2006, str. 60).

- (3) Wskazane jest wprowadzenie szczegółowych i w pełni ujednoczonych wymogów co do przejrzystości oraz zasad składania sprawozdań z transakcji w celu zapewnienia jednakowych warunków rynkowych i płynnego funkcjonowania rynków papierów wartościowych w całej Wspólnocie, a także po to, by ułatwić skuteczną integrację tych rynków. Dotyczy to także niektórych aspektów prowadzenia rejestrów, gdyż wykorzystuje się w nich te same pojęcia, które definiuje się na potrzeby sprawozdawczości i przejrzystości.
- (4) System ustanowiony dyrektywą 2004/39/WE, określający wymogi dotyczące sprawozdawczości w odniesieniu do transakcji na instrumentach finansowych, ma służyć temu, by właściwe organy były należycie informowane o transakcjach, nad którymi sprawują nadzór. W tym celu należy doprowadzić do sytuacji, w której określony zestaw danych zbierany jest od wszystkich przedsiębiorstw inwestycyjnych w państwach członkowskich w sposób możliwie jak najmniej zróżnicowany, tak by ograniczyć do minimum stopień zmienności wymogów sprawozdawczych, jakim charakteryzuje się transgraniczna działalność gospodarcza, oraz aby wśród danych przechowywanych przez właściwy organ maksymalnie dużą część stanowiły takie, które można przekazać innym właściwym organom. Środki te mają też dać właściwym organom możliwość wypełniania zobowiązań wynikających z wyżej wymienionej dyrektywy w sposób możliwie najszybszy i najskuteczniejszy.
- (5) System ustanowiony dyrektywą 2004/39/WE, określający wymogi dotyczące przejrzystości w odniesieniu do transakcji na akcjach dopuszczonych do obrotu na rynkach regulowanych, służy temu, by inwestorzy byli należycie informowani o prawdziwej skali rzeczywistych i potencjalnych transakcji na takich akcjach, o tym, czy transakcje takie odbywają się na rynkach regulowanych, wielostronnych platformach obrotu (dalej zwanych MTF-ami), czy zawierane są za pośrednictwem podmiotów systematycznie internalizujących transakcje (*systematic internalisers*), czy też odbywają się poza wymienionymi platformami obrotu. Wymogi te stanowią część większego

zbioru zasad opracowanych w celu pobudzenia konkurencji między platformami obrotu, gdzie realizuje się zlecenia klientów, a tym samym w celu zapewnienia inwestorom większego wyboru, sprzyjania innowacjom, obniżenia kosztów transakcji i zwiększenia skuteczności procesu ustalania cen na skalę ogólnospółnotową. Wysoki poziom przejrzystości jest istotnym elementem tych zasad, gdyż zapewnia równe reguły gry dla platform obrotu, tak by funkcjonowanie mechanizmu kształtowania cen w odniesieniu do poszczególnych akcji nie było zakłócone wskutek rozdrobnienia płynności ze szkodą dla inwestorów. Z drugiej strony, w dyrektywie tej przewiduje się możliwość wystąpienia okoliczności, w których konieczne może być zwolnienie z obowiązku przejrzystości przedtransakcyjnej lub odroczenie obowiązku przejrzystości potransakcyjnej. W niniejszym rozporządzeniu określa się szczególnie takie okoliczności, mając na względzie zarówno potrzebę zapewnienia wysokiego poziomu przejrzystości, jak i konieczność uniknięcia zakłóceń płynności na platformach obrotu i nie tylko, powstałych jako niezamierzony skutek wypełniania zobowiązań w zakresie ujawniania transakcji, a tym samym upublicznienia pozycji ryzyka.

- (6) Na potrzeby przepisów dotyczących prowadzenia rejestru odniesienie do rodzaju zlecenia należy traktować jak odniesienie do jego statusu jako zlecenia limitowanego, zlecenia rynkowego lub innego konkretnego rodzaju zlecenia. Na potrzeby przepisów dotyczących prowadzenia rejestru odniesienie do charakteru zlecenia należy traktować jak odniesienie do zleceń na subskrypcję papierów wartościowych, wykorzystanie opcji lub podobnego rodzaju zleceń lub transakcji klienta.
- (7) Na tym etapie nie ma konieczności szczegółowego określania rodzaju, charakteru i stopnia dokładności uzgodnień służących wymianie informacji między właściwymi organami.
- (8) W przypadku niezastosowania się w odpowiednim czasie do przekazanego przez właściwy organ powiadomienia o zastosowaniu alternatywnego sposobu ustalenia najodpowiedniejszego pod względem płynności rynku lub w przypadku, gdy właściwy organ nie zgadza się z obliczeniami dokonanyymi przez inny organ, te organy, których to dotyczy, powinny starać się o znalezienie odpowiedniego wyjścia z sytuacji. Właściwe organy mogą w razie potrzeby omówić daną sprawę na forum Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych.
- (9) Właściwe organy powinny koordynować między sobą proces opracowywania i wprowadzania uzgodnień dotyczących wymiany informacji o transakcjach. Również w tym przypadku mogą one w razie potrzeby omówić daną sprawę na forum Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych. Właściwe organy powinny przekazywać informacje o podjętych uzgodnieniach do Komisji, ta z kolei informuje o nich Europejski Komitet Papierów Wartościowych. W ramach działań koordynacyjnych właściwe organy powinny rozważyć potrzebę skutecznego monitorowania działalności

przedsiębiorstw inwestycyjnych w celu upewnienia się, że działają one uczciwie, rzetelnie i profesjonalnie oraz w sposób sprzyjający integralności rynku we Wspólnocie; potrzebę oparcia decyzji na gruntownej analizie kosztów w stosunku do korzyści; potrzebę zagwarantowania tego, by informacje o transakcjach wykorzystywano wyłącznie w celu właściwego wykonania zadań statutowych i wreszcie potrzebę wprowadzenia skutecznych i zrozumiałych uzgodnień organizacyjnych dla wspólnych systemów, których stosowanie może okazać się konieczne.

- (10) Właściwe jest ustalenie kryteriów pozwalających określić, kiedy działania rynku regulowanego mają istotne znaczenie w przyjmującym państwie członkowskim, oraz konsekwencje, jakie się z tym wiążą, w taki sposób, by rynek regulowany nie musiał współpracować z więcej niż jednym właściwym organem ani podlegać więcej niż jednemu właściwemu organowi, nie mając takiego obowiązku w innych okolicznościach.
- (11) ISO 10962 (kod klasyfikacji instrumentów finansowych) jest przykładem jednolitego międzynarodowego standardu klasyfikacji instrumentów finansowych.
- (12) Przyznając zwolnienia z wymogów dotyczących przejrzystości przedtransakcyjnej lub zezwalając na odroczenie spełnienia obowiązku przejrzystości potransakcyjnej, właściwe organy powinny traktować wszystkie rynki regulowane i MTF-y w sposób równy i niedyskryminacyjny, tak by zwolnienie lub odroczenie obejmowało albo wszystkie rynki regulowane i MTF-y uprawnione na mocy dyrektywy 2004/39/WE, albo żadne. Właściwe organy, które udzielają zwolnień lub odroczeń, nie powinny nakładać żadnych dodatkowych wymogów.
- (13) Należy uznać, że algorytm obrotów handlowych, stosowany przez rynek regulowany lub MTF, powinien zazwyczaj dążyć do maksymalnego zwiększenia wolumenu takich obrotów, ale dopuszczalne powinny być także inne algorytmy.
- (14) Przyznane przez właściwy organ zwolnienie z obowiązku przejrzystości przedtransakcyjnej, wynikające z art. 29 lub 44 dyrektywy 2004/39/WE, nie powinno umożliwiać przedsiębiorstwom inwestycyjnym uniknięcia takiego obowiązku w odniesieniu do transakcji na akcjach płynnych, zawieranych na zasadach dwustronnych zgodnie z regułami obowiązującymi dla danego rynku regulowanego lub MTF-u, jeśli transakcje te podlegałyby określonemu w art. 27 te samej dyrektywy obowiązkowi publikacji kwotowań cen, gdyby przeprowadzić je z pominięciem zasad tego rynku regulowanego lub MTF-u.
- (15) Uznaje się, że dana działalność ma istotne znaczenie handlowe dla przedsiębiorstwa inwestycyjnego wówczas, gdy stanowi istotne źródło dochodów lub istotne źródło kosztów tego przedsiębiorstwa. Oceniając, czy działalność ma w danym przypadku istotne znaczenie, należy każdorazowo uwzględnić zakres, w jakim dana działalność jest prowadzona lub zorganizowana samodzielnie, jej wartość pieniężną i jej znaczenie zarówno w odniesieniu

do całokształtu działalności handlowej przedsiębiorstwa, jak i całokształtu działalności na rynku danych akcji, na którym to przedsiębiorstwo działa. Powinna istnieć możliwość uznania działalności za istotne źródło dochodów nawet wówczas, gdy zastosowanie w danym przypadku mają tylko jeden lub dwa spośród wspomnianych czynników.

- (16) Akcji, które nie są w obrocie dziennym, nie powinno się na potrzeby dyrektywy 2004/39/WE uznawać za akcje mające płynny rynek. Jeżeli jednak obrót akcjami jest wyjątkowo zawieszony w związku z koniecznością utrzymania porządku na rynku lub z powodu siły wyższej, przez co akcje nie są w obrocie dziennym przez określoną liczbę dni handlowych, to nie powinno to oznaczać, że akcje tych nie można uznać za mających płynny rynek zbytu.
- (17) Obowiązek podawania do wiadomości publicznej określonych kwotowań, zleceń lub transakcji zgodnie z art. 27, 28, 29, 30, 44 i 45 dyrektywy 2004/39/WE i z niniejszym rozporządzeniem nie pozbawia rynków regulowanych i MTF-ów prawa do tego, by wymagać od swoich członków lub uczestników publikacji innych tego typu informacji.
- (18) Informacje, które podlegają obowiązkowi udostępnienia w czasie możliwie najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego, powinny zostać udostępnione tak szybko, jak to technicznie możliwe, przyjmując rozsądny poziom wydajności i wydatków na systemy ze strony zainteresowanej osoby. Informacje takie można publikować z poślizgiem wynoszącym maksymalnie około trzech minut jedynie w wyjątkowych przypadkach, kiedy dostępne systemy nie pozwalają na ich publikację w krótszym czasie.
- (19) Na potrzeby przepisów niniejszego rozporządzenia, odnoszących się do dopuszczania do obrotu na rynku regulowanym zbywalnych papierów wartościowych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. c) dyrektywy 2004/39/WE, w przypadku papierów wartościowych w rozumieniu dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE⁽¹⁾ należy uznać, że istnieje dostateczna ilość powszechnie dostępnych informacji potrzebnych do wyceny takiego instrumentu finansowego.
- (20) Dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym jednostek emitowanych przez przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w postaci zbywalnych papierów wartościowych nie powinno umożliwiać obchodzenia odpowiednich przepisów dyrektywy Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)⁽²⁾, w szczególności art. 44–48 tejże dyrektywy.
- (21) Kontrakt pochodny należy uznawać za instrument finansowy w rozumieniu sekcji C pkt 7 załącznika I do

dyrektywy 2004/39/WE jedynie wówczas, gdy odnosi się do towaru i spełnia zawarte w niniejszym rozporządzeniu kryteria pozwalające stwierdzić, że dany kontrakt należy uznać za wykazujący właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych i nieprzeznaczony do celów handlowych. Kontrakt pochodny należy uznawać za instrument finansowy w rozumieniu sekcji C pkt 10 tego samego załącznika jedynie wówczas, gdy odnosi się do jednego z instrumentów bazowych wymienionych w sekcji C pkt 10 lub w niniejszym rozporządzeniu oraz spełnia zawarte w niniejszym rozporządzeniu kryteria pozwalające stwierdzić, że dany kontrakt należy uznać za wykazujący właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych.

- (22) Można oczekiwać, że wyłączenia przewidziane w dyrektywie 2004/39/WE, które dotyczą prowadzenia transakcji na własny rachunek albo prowadzenia transakcji lub świadczenia innych usług inwestycyjnych w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, o których mowa w sekcji C pkt 5, 6 i 7 załącznika I do tejże dyrektywy, lub instrumentów pochodnych, o których mowa w sekcji C pkt 10 załącznika I, obejmą znaczną liczbę producentów i konsumentów energii i innych towarów, w tym dostawców energii, podmioty handlujące towarami i ich spółki zależne, co oznacza, że tacy uczestnicy rynku nie będą zobowiązani do spełnienia określonych w niniejszym rozporządzeniu kryteriów pozwalających stwierdzić, czy kontrakty, które zawierają, są instrumentami finansowymi.
- (23) Zgodnie z sekcją B pkt 7 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE przedsiębiorstwa inwestycyjne mogą korzystać ze swobody świadczenia usług dodatkowych w państwie członkowskim innym niż ich rodzime państwo członkowskie, wykonując usługi inwestycyjne, działalność inwestycyjną i usługi dodatkowe w rodzaju tych wymienionych w sekcji A lub B tego załącznika w odniesieniu do aktywów bazowych stanowiących podstawę instrumentów pochodnych wymienionych w sekcji C pkt 5, 6 i 7 i 10 tego samego załącznika, w przypadku gdy instrumenty te są związane ze świadczeniem usług inwestycyjnych lub dodatkowych. Na tej podstawie przedsiębiorstwo wykonujące usługi lub działalność inwestycyjną oraz prowadzące powiązane z tym transakcje na kontraktach na rynku kasowym powinno móc korzystać ze swobody świadczenia usług dodatkowych w odniesieniu do takich powiązanych transakcji.
- (24) Definicja towaru nie powinna wpływać na żadną inną definicję tego terminu zawartą w ustawodawstwie krajowym lub innych przepisach prawa wspólnotowego. Kryteria pozwalające ustalić, czy kontrakt należy uznawać za posiadający właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych i za nieprzeznaczony do celów handlowych, mogą być stosowane wyłącznie w celu ustalenia, czy kontrakty te wchodzą w zakres sekcji C pkt 7 lub 10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 64.

⁽²⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1985, str. 3. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 79 z 24.3.2005, str. 9).

- (25) Kontrakt na instrumenty pochodne należy traktować jako odnoszący się do towarów lub innych aktywów, jeżeli występuje bezpośrednie powiązanie między kontraktem, a odpowiednim towarem lub instrumentem bazowym. Kontrakt pochodny oparty na cenie towaru należy zatem uważać za kontrakt pochodny odnoszący się do tego towaru, jako taki nie powinien być jednak traktowany kontrakt pochodny oparty na koszcie transportu tego towaru. Instrument pochodny odnoszący się do towarowego instrumentu pochodnego, takiego jak opcja na transakcję towarową typu *future* (instrument pochodny odnoszący się do innego instrumentu pochodnego), stanowiłby pośrednią inwestycję w towary, a zatem nadal powinien być uznawany na towarowy instrument pochodny dla celów dyrektywy 2004/39/WE.
- (26) Pojęcie towaru nie powinno obejmować usług ani innych pozycji, które nie są dobrami, takich jak waluty lub prawa do nieruchomości, lub które mają charakter całkowicie niematerialny.
- (27) W sprawach technicznych zasięgnięto opinii Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych ustanowionego decyzją 2001/527/WE⁽¹⁾.
- (28) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,
- 3) „emitent wspólnotowy” oznacza emitenta, który ma zarejestrowaną siedzibę na terenie Wspólnoty;
- 4) „emitent z państwa trzeciego” oznacza emitenta, który nie jest emitentem wspólnotowym;
- 5) „normalne godziny handlu” platformy obrotu lub przedsiębiorstwa inwestycyjnego oznaczają godziny, które podmiot działający jako platforma obrotu lub przedsiębiorstwo inwestycyjne ustala wcześniej i podaje do publicznej wiadomości jako godziny handlu;
- 6) „transakcja portfelowa” oznacza transakcję na więcej niż jednym papierze wartościowym, jeśli papiery te zgrupowane są w jednym pakiecie w oparciu o konkretną cenę referencyjną;
- 7) „organ właściwy dla odpowiedniego rynku” w odniesieniu do instrumentu finansowego oznacza właściwy organ na najodpowiedniejszym pod względem płynności rynku dla tego instrumentu finansowego;
- 8) „platforma obrotu” oznacza rynek regulowany, MTF lub podmiot systematycznie internalizujący transakcje (gdy działa w takim właśnie charakterze) oraz odpowiednio system zlokalizowany poza Wspólnotą spełniający podobne funkcje co rynek regulowany lub MTF;
- 9) „obroty” w odniesieniu do instrumentu finansowego oznaczają sumę wyników uzyskanych przez pomnożenie liczby jednostek danego instrumentu, które zostały wymienione między nabywcami a sprzedawcami w określonym czasie w ramach transakcji odbywających się w miejscu handlu lub w inny sposób, przez cenę jednostkową obowiązującą dla każdej takiej transakcji;
- 10) „transakcja finansowania papierów wartościowych” oznacza operację polegającą na udzieleniu lub zaciąganiu pożyczki papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych, transakcję odkupu lub odkupu odwrotnego albo transakcję zwrótną kupno-sprzedaż lub sprzedaż-kupno.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

CZĘŚĆ OGÓLNA

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsza dyrektywa określa szczegółowe zasady wykonania art. 4 ust. 1 pkt 2, art. 4 ust. 1 pkt 7, art. 13 ust. 6, art. 25, art. 27, art. 28, art. 29, art. 30, art. 40, art. 44, art. 45, art. 56 i art. 58 dyrektywy 2004/39/WE.

2. Artykuły 7 i 8 stosują się do spółek zarządzających zgodnie z art. 5 ust. 4 dyrektywy 85/611/EWG.

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają następujące definicje:

- 1) „towar” oznacza wszelkie dobra o charakterze zamiennym, podlegające dostawie, w tym metale, rudy i stopy metali, produkty rolne i energia, m.in. energia elektryczna;
- 2) „emitent” oznacza podmiot, który emituje zbywalne papiery wartościowe, a w stosownych przypadkach także inne instrumenty finansowe;

Artykuł 3

Transakcje odnoszące się do poszczególnych akcji w transakcji portfelowej oraz transakcje o średniej cenie ważonej wolumenem obrotu

1. Dla celów art. 18 ust. 1 lit. b) ppkt ii) transakcję odnoszącą się do poszczególnych akcji w transakcji portfelowej uznaje się za transakcję podlegającą uwarunkowaniom innym niż bieżąca cena rynkowa.

Dla celów art. 27 ust. 1 lit. b) uznaje się ją także za transakcję, w której wymiana akcji jest określona czynnikami innymi niż bieżąca wycena rynkowa akcji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 13.7.2001, str. 43.

2. Dla celów art. 18 ust. 1 lit. b) ppkt ii) transakcję o średniej cenie ważonej wolumenem obrotu uznaje się za transakcję uwarunkowaną czynnikami innymi niż bieżąca cena rynkowa, a dla celów art. 25 – jako zlecenie podlegające warunkom innym niż bieżąca cena rynkowa.

Dla celów art. 27 ust. 1 lit. b) uznaje się ją także za transakcję, w której wymiana akcji jest określona czynnikami innymi niż bieżąca wycena rynkowa akcji.

Artykuł 4

Odniesienia do dnia handlowego

1. Odniesienie do dnia handlowego w kontekście platformy obrotu lub w kontekście informacji potransakcyjnych dotyczących akcji, które zgodnie z art. 30 lub 45 dyrektywy 2004/39/WE podaje się do wiadomości publicznej, stanowi odniesienie do dowolnego dnia, w którym prowadzone są transakcje na danej platformie obrotu.

Odniesienie do otwarcia dnia handlowego stanowi odniesienie do rozpoczęcia normalnych godzin handlu danej platformy obrotu.

Odniesienie do południa dnia handlowego stanowi odniesienie do południa według strefy czasowej, w której zlokalizowana jest dana platforma obrotu.

Odniesienie do końca dnia handlowego stanowi odniesienie do zakończenia normalnych godzin handlu na takiej platformie obrotu.

2. Odniesienie do dnia handlowego w kontekście najodpowiedniejszego pod względem płynności rynku dla danych akcji lub w kontekście informacji potransakcyjnych dotyczących akcji, które zgodnie z art. 28 dyrektywy 2004/39/WE podaje się do wiadomości publicznej, stanowi odniesienie do dowolnego dnia, w którym odbywa się normalna działalność handlowa na platformach obrotu na takim rynku.

Odniesienie do otwarcia dnia handlowego stanowi odniesienie do najwcześniejszej godziny rozpoczęcia normalnej działalności handlowej przez platformy obrotu na takim rynku.

Odniesienie do południa dnia handlowego stanowi odniesienie do południa według strefy czasowej, w której zlokalizowany jest taki rynek.

Odniesienie do końca dnia handlowego stanowi odniesienie do najpóźniejszej godziny zamknięcia normalnej działalności handlowej przez platformy obrotu na takim rynku.

3. Odniesienie do dnia handlowego w kontekście kontraktu na rynku kasowym w rozumieniu art. 38 ust. 2 stanowi odniesienie do dowolnego dnia, w którym handluje się takimi kontraktami na platformach obrotu.

Artykuł 5

Odniesienia do transakcji

Dla celów niniejszego rozporządzenia odniesienie do transakcji traktuje się wyłącznie jako odniesienie do nabywania lub sprzedawania instrumentów finansowych. Dla celów niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem rozdziału II, nabywanie lub sprzedaż instrumentów finansowych nie obejmuje żadnej z następujących operacji:

- a) transakcji finansowania papierów wartościowych;
- b) wykonania z opcji lub zabezpieczonych warrantów;
- c) transakcji zawieranych na rynku pierwotnym (takie jak ubezpieczenie, przydział lub subskrypcja) na instrumentach finansowych objętych zakresem art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. a) i b) dyrektywy 2004/39/WE.

Artykuł 6

Dopuszczenie po raz pierwszy akcji do obrotu na rynku regulowanym

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia uznaje się, że dopuszczenie po raz pierwszy akcji do obrotu na rynku regulowanym, o którym mowa w art. 40 dyrektywy 2004/39/WE, ma miejsce wówczas, gdy zastosowanie ma jeden z następujących warunków:

- a) akcje nie były wcześniej dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym;
- b) akcje były już dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, lecz wycofano je z obrotu na każdym z rynków regulowanych, na którym wcześniej je dopuszczono.

ROZDZIAŁ II

PROWADZENIE REJESTRU ZLECEŃ KLIENTÓW I TRANSAKCJI

Artykuł 7

(Artykuł 13 ust. 6 dyrektywy 2004/39/WE)

Prowadzenie rejestru zleceń klientów i decyzji o realizacji zlecenia

W odniesieniu do każdego zlecenia przyjętego od klienta i w odniesieniu do każdej decyzji o realizacji zlecenia w ramach świadczenia usługi zarządzania portfelem przedsiębiorstwo inwestycyjne odnotowuje bezzwłocznie niżej wymienione dane w takim zakresie, w jakim mają one zastosowanie do danego zlecenia czy decyzji:

- a) nazwę lub inne oznaczenie klienta;
- b) imię i nazwisko lub inne oznaczenie osoby zaangażowanej działającej w imieniu klienta;

- c) dane określone w pkt 4 i 6 oraz w pkt 16–19 tabeli 1 w załączniku I;
- d) charakter zlecenia, jeśli inny niż kupno lub sprzedaż;
- e) rodzaj zlecenia;
- f) wszelkie dodatkowe informacje, warunki i szczegółowe instrukcje klienta na temat sposobu realizacji zlecenia;
- g) datę i dokładną godzinę przyjęcia zlecenia lub podjęcia decyzji o realizacji zlecenia przez przedsiębiorstwo inwestycyjne.

Artykuł 8

(Artykuł 13 ust. 6 dyrektywy 2004/39/WE)

Prowadzenie rejestru transakcji

1. Natychmiast po zrealizowaniu zlecenia klienta lub natychmiast po otrzymaniu potwierdzenia realizacji takiego zlecenia (w przypadku przedsiębiorstw inwestycyjnych, które przekazują zlecenia do realizacji innej osobie) przedsiębiorstwa inwestycyjne odnotowują następujące szczegóły transakcji:

- a) nazwę lub inne oznaczenie klienta;
- b) dane określone w pkt 2, 3, 4, 6 oraz w pkt 16–21 tabeli 1 w załączniku I;
- c) całkowitą cenę będącą iloczynem ceny jednostkowej i ilości;
- d) charakter transakcji, jeśli inny niż kupno lub sprzedaż;
- e) osobę fizyczną, która zrealizowała transakcję lub która odpowiada za jej realizację.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo inwestycyjne przekazuje zlecenie do realizacji innej osobie, natychmiast po jego przekazaniu powinno odnotować następujące szczegóły:

- a) nazwę lub inne oznaczenie klienta, którego zlecenie zostało przekazane;
- b) nazwę lub inne oznaczenie osoby, której przekazano zlecenie;
- c) warunki przekazanego zlecenia;
- d) datę i dokładną godzinę przekazania.

ROZDZIAŁ III

SPRAWOZDANIA Z TRANSAKCJI

Artykuł 9

(Artykuł 25 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2004/39/WE)

Ustalenie najodpowiedniejszego rynku pod względem płynności

1. Najodpowiedniejszy pod względem płynności rynek dla instrumentu finansowego dopuszczonego do obrotu na rynku

regulowanym, dalej zwany „najodpowiedniejszym rynkiem”, wyznacza się zgodnie z ust. 2–8.

2. W przypadku akcji lub innych zbywalnych papierów wartościowych wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. a) dyrektywy 2004/39/WE lub jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, najodpowiedniejszym rynkiem jest to państwo członkowskie, na terenie którego dane akcje lub jednostki zostały po raz pierwszy dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym.

3. W przypadku obligacji lub innych zbywalnych papierów wartościowych wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. b) dyrektywy 2004/39/WE lub instrumentów rynku pieniężnego emitowanych tak w jednym, jak i w drugim przypadku przez jednostkę zależną w rozumieniu siódmej dyrektywy Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych⁽¹⁾ podmiotu zarejestrowanego w państwie członkowskim, najodpowiedniejszym rynkiem jest to państwo członkowskie, na terenie którego znajduje się zarejestrowana siedziba podmiotu dominującego.

4. W przypadku obligacji lub innych zbywalnych papierów wartościowych wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. b) dyrektywy 2004/39/WE lub instrumentów rynku pieniężnego emitowanych tak w jednym, jak i w drugim przypadku przez emitenta wspólnotowego i nieobjętych zakresem ust. 3 niniejszego artykułu, najodpowiedniejszym rynkiem jest to państwo członkowskie, na terenie którego znajduje się zarejestrowana siedziba takiego emitenta.

5. W przypadku obligacji lub innych zbywalnych papierów wartościowych wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. b) dyrektywy 2004/39/WE lub instrumentów rynku pieniężnego emitowanych tak w jednym, jak i w drugim przypadku przez emitenta z państwa trzeciego i nieobjętych zakresem ust. 3 niniejszego artykułu, najodpowiedniejszym rynkiem jest to państwo członkowskie, na terenie którego dane papiery wartościowe zostały po raz pierwszy dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym.

6. W przypadku kontraktów pochodnych lub umów finansowych opartych na różnicy kursów lub zbywalnych papierów wartościowych, wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. c) dyrektywy 2004/39/WE, najodpowiedniejszym rynkiem jest:

- a) w przypadku gdy bazowymi papierami wartościowymi są akcje lub inne zbywalne papiery wartościowe, wymienione w art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. a) dyrektywy 2004/39/WE, dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym – to państwo członkowskie, które uznaje się za najodpowiedniejszy pod względem płynności rynek dla tych instrumentów bazowych, zgodnie z ust. 2;

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 18.7.1983, str. 1.

- b) w przypadku gdy bazowymi papierami wartościowymi są obligacje lub inne zbywalne papiery wartościowe, wymienione w art. 4 ust 1 pkt 18. lit. b) dyrektywy 2004/39/WE, albo instrument rynku pieniężnego dopuszczony do obrotu na rynku regulowanym – to państwo członkowskie, które uznaje się za najodpowiedniejszy pod względem płynności rynek dla tych aktywów bazowych, zgodnie z ust. 3, 4 lub 5;
- c) w przypadku gdy instrumentem bazowym jest indeks złożony z akcji, z których wszystkie podlegają obrotowi na określonym rynku regulowanym – to państwo członkowskie, na terenie którego znajduje się ten rynek regulowany.

7. W przypadkach nieobjętych zakresem ust. 2–6 najodpowiedniejszym rynkiem jest to państwo członkowskie, na terenie którego znajduje się rynek regulowany, gdzie po raz pierwszy dopuszczono do obrotu zbywalne papiery wartościowe lub kontrakty pochodne czy umowy finansowe oparte na różnicy kursów.

8. Jeśli jeden z instrumentów finansowych wymienionych w art. 2, 5 lub 7 lub jeden z instrumentów finansowych stanowiących podstawę któregoś z instrumentów finansowych wymienionych w ust. 6, do którego ma zastosowanie ust. 2, 5 lub 7, dopuszczono po raz pierwszy do obrotu jednocześnie na więcej niż jednym rynku regulowanym, a wszystkie te rynki łączy to samo rodzime państwo członkowskie, wówczas to właśnie państwo członkowskie jest najodpowiedniejszym rynkiem dla takiego instrumentu finansowego.

Jeśli rynek regulowany w opisanej wyżej sytuacji odpowiada różne rodzime państwa członkowskie, najodpowiedniejszym pod względem płynności rynkiem dla danego instrumentu jest ten rynek, na którym uzyskuje się najwyższe obroty na danym instrumencie.

W celu określenia najodpowiedniejszego rynku na podstawie najwyższych obrotów z tytułu instrumentu finansowego każdy właściwy organ, który wydał upoważnienie na działalność jednego z zaangażowanych rynków regulowanych, oblicza wartość obrotów z tytułu takiego instrumentu na właściwym sobie rynku za ubiegły rok kalendarzowy, pod warunkiem że instrument był dopuszczony do obrotu na początku tamtego roku.

Jeśli obrotów z tytułu danego instrumentu finansowego nie da się obliczyć z powodu niedostatecznej ilości danych lub ich braku, a emitent ma zarejestrowaną siedzibę w państwie członkowskim, rynkiem najodpowiedniejszym pod względem płynności jest rynek tego państwa członkowskiego, na terenie którego znajduje się zarejestrowana siedziba emitenta.

Jeśli jednak emitent nie posiada zarejestrowanej siedziby w państwie członkowskim, najodpowiedniejszym pod względem płynności rynkiem dla danego instrumentu jest ten rynek, na którym uzyskuje się najwyższe obroty z tytułu instrumentów należących do tej samej kategorii, co rozpatrywany. W celu określenia takiego rynku każdy właściwy organ, który wydał upoważnienie na działalność jednego z zaangażowanych rynków regulowanych, oblicza wartość obrotów z tytułu instrumentów tej samej kategorii na właściwym sobie rynku za poprzedni rok kalendarzowy.

Instrumenty finansowe dzieli się w tym celu na następujące kategorie:

- a) akcje;
- b) obligacje i inne formy papierów dłużnych;
- c) inne instrumenty finansowe.

Artykuł 10

(Artykuł 25 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2004/39/WE)

Alternatywny sposób wyznaczania najodpowiedniejszego rynku pod względem płynności

1. W styczniu każdego roku właściwy organ może powiadomić organ właściwy dla rynku odpowiedniego dla określonego instrumentu finansowego o zamiarze zakwestionowania prawidłowości ustaleń dokonanych zgodnie z art. 9 w odniesieniu do tego instrumentu.

2. W ciągu czterech tygodni od daty wysłania takiego powiadomienia oba organy obliczają wartość obrotów z tytułu takiego instrumentu finansowego na odpowiadających im rynkach za poprzedni rok kalendarzowy.

Jeśli wyniki obliczeń wskazują, że obrót na rynku organu kwestionującego prawidłowość ustaleń jest wyższy, to właśnie ten rynek staje się najodpowiedniejszy dla danego instrumentu finansowego. Jeśli instrument finansowy jest takiego rodzaju, jak określony w art. 9 ust. 6 lit. a) lub b), rynek ten jest także najodpowiedniejszym rynkiem dla wszelkich kontraktów pochodnych, umów finansowych opartych na różnicy kursów lub zbywalnych papierów wartościowych, wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. c) dyrektywy 2004/39/WE, w odniesieniu do których ten instrument finansowy jest instrumentem bazowym.

Artykuł 11

(Artykuł 25 ust. 3 dyrektywy 2004/39/WE)

Wykaz instrumentów finansowych

Organ właściwy dla jednego lub kilku instrumentów finansowych dba o to, by ustanowiono i utrzymywano wykaz takich instrumentów finansowych. Wykaz udostępnia się jednemu właściwemu organowi wyznaczonemu przez każde państwo członkowskie jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 56 dyrektywy 2004/39/WE. Wykaz taki udostępnia się po raz pierwszy pierwszego dnia handlowego czerwca 2007 r.

Aby pomóc właściwym organom w zastosowaniu się do przepisów akapitu pierwszego, każdy rynek regulowany dostarcza właściwemu organowi w swoim kraju identyfikacyjne dane referencyjne dotyczące każdego instrumentu finansowego dopuszczonego do obrotu, zapisane w elektronicznym i znormalizowanym formacie. Informacje takie przekazuje się w odniesieniu do każdego instrumentu finansowego, zanim rozpoczną się transakcje na tym instrumencie. Organ właściwy dla danego kraju czuwa na tym, by dane przekazano organowi właściwemu dla danego instrumentu finansowego. Dane referencyjne aktualizuje się za każdym razem, gdy zmieniają się dane dotyczące instrumentu. Wymogi niniejszego akapitu mogą zostać zniesione, jeśli organ właściwy dla danego instrumentu finansowego uzyska wymagane dane w inny sposób.

Artykuł 12

(Artykuł 25 ust. 5 dyrektywy 2004/39/WE)

Kanały sprawozdawcze

1. Sprawozdania z transakcji na instrumentach finansowych sporządza się w formie elektronicznej, z wyjątkiem przypadków wyjątkowych, kiedy to można je umieścić na nośniku, który pozwala na zachowanie informacji do przyszłego wglądu właściwych organów, innym niż forma elektroniczna, a metody sporządzania takich sprawozdań pozwalają spełnić następujące warunki:

- a) zapewniają bezpieczeństwo i poufność danych zawartych w sprawozdaniach;
- b) zawierają mechanizmy rozpoznawania i korygowania błędów występujących w sprawozdaniu z transakcji;
- c) zawierają mechanizmy uwierzytelniania źródła sprawozdania z transakcji;
- d) zawierają odpowiednie środki zapobiegawcze pozwalające na szybkie wznowienie procesu sprawozdawczego w razie awarii systemu;
- e) umożliwiają przekazanie informacji wymaganych na mocy art. 13 w formacie wymaganym przez właściwy organ oraz zgodnie z niniejszym ustępem, w terminie określonym w art. 25 ust. 3 dyrektywy 2004/39/WE.

2. System kojarzenia zleceń lub system sprawozdawczości jest zatwierdzany przez właściwy organ do celów art. 25 ust. 5 dyrektywy 2004/39/WE, jeżeli uzgodnienia dotyczące sprawozdań z transakcji dokonane w ramach tego systemu są zgodne z ust. 1 niniejszego artykułu i podlegają nadzorowi właściwego organu dla potwierdzenia ciągłości wykonania wymienionego przepisu.

Artykuł 13

(Artykuł 25 ust. 3 i 5 dyrektywy 2004/39/WE)

Treść sprawozdania z transakcji

1. Sprawozdania z transakcji, o których mowa w art. 25 ust. 3 i 5 dyrektywy 2004/39/WE, zawierają te spośród informacji określonych w tabeli 1 załącznika I do niniejszego rozporządzenia, które są istotne dla danego typu instrumentu finansowego, a które, według oświadczenia właściwego organu, nie są w posiadaniu takiego organu ani też nie są mu dostępne w inny sposób.

2. Aby umożliwić identyfikację kontrahenta transakcji, który działa jako rynek regulowany, MTF lub inny kontrahent centralny, jak określono w tabeli 1 w załączniku I, każdy właściwy organ udostępnia publicznie wykaz kodów identyfikacyjnych rynków regulowanych i MTF-ów, dla których (w każdym

przypadku) dany organ jest organem właściwym dla rodzimego państwa członkowskiego, oraz wszelkich podmiotów działających w charakterze kontrahentów centralnych dla takich rynków regulowanych czy MTF-ów.

3. Państwa członkowskie mogą wymagać, by sprawozdania sporządzane zgodnie z art. 25 ust. 3 i 5 dyrektywy 2004/39/WE zawierały informacje dotyczące danych transakcji, dodatkowe w stosunku do informacji określonych w tabeli 1 w załączniku I, jeśli takie informacje są konieczne do tego, by umożliwić właściwemu organowi monitorowanie działalności przedsiębiorstw inwestycyjnych w celu potwierdzenia, że działają one uczciwie, rzetelnie i profesjonalnie oraz w sposób sprzyjający wewnętrznej spójności rynku, i pod warunkiem że spełnione jest jedno z następujących kryteriów:

- a) instrument finansowy będący przedmiotem sprawozdania posiada cechy charakteryzujące instrumenty tego rodzaju, nieujęte w informacjach określonych w tabeli;
- b) metody prowadzenia transakcji właściwe dla platformy obrotu, gdzie miała miejsce dana transakcja, charakteryzują się cechami, które nie zostały ujęte w informacjach określonych w tabeli.

4. Państwa członkowskie mogą również wymagać sprawozdania z transakcji sporządzonego zgodnie z art. 25 ust. 3 i 5 dyrektywy 2004/39/WE, aby zidentyfikować klientów, w imieniu których przedsiębiorstwo inwestycyjne przeprowadziło taką transakcję.

Artykuł 14

(Artykuł 25 ust. 3 i 5 dyrektywy 2004/39/WE)

Wymiana informacji o transakcjach

1. Właściwe organy podejmują odpowiednie uzgodnienia służące temu, by informacje otrzymane zgodnie z art. 25 ust. 3 i 5 dyrektywy 2004/39/WE udostępniano następującym organom:

- a) organowi właściwemu dla rynku, który jest odpowiedni dla danego instrumentu finansowego;
- b) w przypadku oddziałów – właściwemu organowi, który wydał zezwolenie przedsiębiorstwu inwestycyjnemu dostarczającemu informacje, przy zachowaniu prawa takiego organu do nieprzyjmowania informacji zgodnie z art. 25 ust. 6 dyrektywy 2004/39/WE;
- c) każdemu innemu właściwemu organowi, który składa wnioski o udzielenie mu informacji w celu właściwego wypełnienia obowiązków nadzorczych nałożonych na niego z mocy art. 25 ust. 1 dyrektywy 2004/39/WE.

2. Informacje, które mają być udostępnione na mocy ust. 1, zawierają pozycje opisane w tabeli 1 i 2 w załączniku I.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, należy udostępnić najszybciej, jak to możliwe.

Począwszy od dnia 1 listopada 2008 r., informacje te należy udostępniać nie później niż do końca dnia roboczego (dla właściwego organu, który otrzymał te informacje lub wniosek) następującego po dniu, w którym właściwy organ otrzymał odpowiednie informacje lub wniosek.

4. Właściwe organy koordynują następujące kwestie:

- a) proces projektowania i wprowadzania uzgodnień dotyczących wymiany informacji o transakcjach między właściwymi organami zgodnie z wymogami dyrektywy 2004/39/WE i niniejszego rozporządzenia;
- b) wszelkie przyszłe aktualizacje takich uzgodnień.

5. Do dnia 1 lutego 2007 r. właściwe organy zgłoszą Komisji projekt uzgodnień, które mają być wprowadzone zgodnie z ust. 1; Komisja natomiast informuje o tym Europejski Komitetowi Papierów Wartościowych.

Właściwe organy powiadamiają również Komisję, która z kolei powiadamia Europejski Komitet Papierów Wartościowych o istotnych zmianach w tych uzgodnieniach za każdym razem, gdy takie zmiany są proponowane.

Artykuł 15

(Artykuł 58 ust. 1 dyrektywy 2004/39/WE)

Wniosek o współpracę i wymianę informacji

1. Jeśli właściwy organ chce, by inny właściwy organ dostarczył mu informacji lub wymienił się informacjami zgodnie z art. 58 ust. 1 dyrektywy 2004/39/WE, składa do tego organu pisemny wniosek zawierający dane na tyle szczegółowe, by przekazanie wymaganych informacji było możliwe.

W pilnych przypadkach wniosek taki można przekazać ustnie, pod warunkiem że jest on potwierdzony na piśmie.

Właściwy organ, który przyjmuje wniosek, najszybciej, jak może, potwierdza jego odbiór.

2. Jeśli właściwy organ przyjmujący wniosek ma bezpośredni dostęp do informacji wymaganych zgodnie z ust. 1, bezzwłocznie przekazuje je właściwemu organowi, który o takie informacje wnosi.

Jeżeli właściwy organ przyjmujący wniosek nie posiada wymaganych informacji lub nie ma do nich dostępu, musi natychmiast podjąć niezbędne kroki, aby takie informacje uzyskać i w pełni zastosować się do wniosku. Właściwy organ informuje także wnioskodawcę o powodach ewentualnych opóźnień w przesyłaniu wymaganych informacji.

Artykuł 16

(Artykuł 56 ust. 2 dyrektywy 2004/39/WE)

Ustalanie, czy operacje rynku regulowanego mają istotne znaczenie w przyjmującym państwie członkowskim

Operacje rynku regulowanego w przyjmującym państwie członkowskim uważa się za mające istotne znaczenie dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w tym państwie, jeśli spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) przyjmujące państwo członkowskie było do tej pory formalnie rodzimym państwem członkowskim danego rynku regulowanego;
- b) dany rynek regulowany w drodze połączenia, przejęcia lub innej formy przeniesienia działalności gospodarczej uzyskał kontrolę nad rynkiem regulowanym, który miał zarejestrowaną siedzibę lub główną siedzibę w przyjmującym państwie członkowskim.

ROZDZIAŁ IV

PRZEJRZYSTOŚĆ RYNKU

SEKCJA 1

Przejrzystość przedtransakcyjna w odniesieniu do rynków regulowanych i MTF-ów

Artykuł 17

(Artykuły 29 i 44 dyrektywy 2004/39/WE)

Zobowiązania do przejrzystości przedtransakcyjnej

1. Przedsiębiorstwo inwestycyjne lub podmiot organizujący rynek, obsługujące MTF lub rynek regulowany w odniesieniu do akcji wszystkich spółek, które są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym i którymi obraca się w obrębie obsługiwanego przez nie systemu, określonego w tabeli 1 w załączniku II, podają do publicznej wiadomości informacje określone w ust. 2–6.

2. Jeśli jeden z podmiotów, o których mowa w ust. 1, stosuje system obrotu oparty na księdze zamówień realizowanych za zasadzie licytacji ciągłej, wówczas w odniesieniu do wszystkich akcji określonych w ust. 1 podaje do publicznej wiadomości w sposób ciągły i w normalnych godzinach handlu łączną liczbę zleceń i liczbę akcji, będących w obrocie w ramach tych zleceń na każdym poziomie cenowym, przynajmniej w odniesieniu do pięciu najwyższych kursów kupna i sprzedaży.

3. Jeśli jeden z podmiotów, o których mowa w ust. 1, stosuje system obrotu oparty na kwotowaniach, wówczas w odniesieniu do wszystkich akcji określonych w ust. 1 w sposób ciągły i w normalnych godzinach handlu podaje do wiadomości publicznej najlepszy kurs kupna i sprzedaży oferowany przez każdego animatora rynku dla danych akcji wraz z wolumenem akcji odpowiadającym tym kursom.

Publikować należy te kwotowania, które stanowią wiążące zobowiązania do kupna i sprzedaży akcji, oraz te, które wskazują cenę, za jaką zarejestrowani animatorzy rynku gotowi są kupić lub sprzedać akcje, oraz wolumen takich akcji.

W wyjątkowych warunkach rynkowych dopuszcza się jednak przez ograniczony czas publikowanie cen orientacyjnych lub jednostronnych (samego kupna albo samej sprzedaży).

4. Jeśli jeden z podmiotów, o których mowa w ust. 1, stosuje system obrotu oparty na licytacji okresowej, w odniesieniu do wszystkich akcji określonych w ust. 1 w sposób ciągły i w normalnych godzinach handlu podaje do publicznej wiadomości cenę, która najlepiej spełniałby algorytm obrotu, i wolumen, jaki mógłby potencjalnie zostać zrealizowany przy tej cenie przez uczestników danego systemu.

5. Jeśli jeden z podmiotów, o którym mowa w ust. 1, stosuje system obrotu, którego nie obejmuje w pełni zakres ust. 2, 3 lub 4, albo dlatego że jest to system „hybrydowy”, należący do więcej niż jednej kategorii ujętych w wymienionych ustępach, albo dlatego że proces wyceny ma inny charakter, wówczas utrzymuje on takie normy w zakresie przejrzystości przedtransakcyjnej, które zapewniają upublicznienie odpowiednich informacji odnoszących się do poziomu cenowego zleceń lub kwotowań każdego z rodzajów akcji określonych w ust. 1, a także interesów handlowych związanych z tymi akcjami.

W szczególności należy podać do publicznej wiadomości poziomy pięciu najlepszych kursów kupna i sprzedaży i/lub kwotowania kupna i sprzedaży każdego animatora rynku obracającego tymi akcjami, o ile pozwalają na to właściwości stosowanego mechanizmu kształtowania cen.

6. Streszczenie informacji, które mają być publicznie udostępnione zgodnie z ust. 2–5, zawarte jest w tabeli 1 w załączniku II.

Artykuł 18

(Artykuł 29 ust. 2 i art. 44 ust. 2 dyrektywy 2004/39/WE)

Zniesienie wymogów w oparciu o model rynku i rodzaj zlecenia lub transakcji

1. Zniesienia wymogów na mocy art. 29 ust. 2 i art. 44 ust. 2 dyrektywy 2004/39/WE mogą dokonać właściwe organy w odniesieniu do systemów obsługiwanych przez MTF lub rynek regulowany, jeśli systemy te spełniają jedno z następujących kryteriów:

a) muszą być oparte na metodologii obrotu, według której określa się cenę zgodnie z ceną referencyjną, wygenerowaną przez inny system, w przypadku gdy ta cena referencyjna jest powszechnie znana i ogólnie uznawana przez uczestników rynku za wiarygodną;

b) formalizują transakcje negocjowane, z których każda spełnia jedno z następujących kryteriów:

i) jest zawierana na poziomie lub w zakresie rozpiętości bieżącej różnicy między ceną kupna i sprzedaży ważonej wolumenem obrotów ujętej w księdze zamówień lub w kwotowaniach animatorów rynku na rynku regulowanym lub MTF-ie działających w tym systemie lub – w przypadku gdy akcje nie podlegają obrotowi ciągłemu – w przedziale wyznaczonym przez odsetek właściwej ceny referencyjnej, gdy odsetek ten i cena referencyjna zostały uprzednio określone przez operatora systemu;

ii) podlega uwarunkowaniom innym niż bieżąca cena rynkowa danych akcji.

Dla celów lit. b) spełnione muszą być również inne warunki wyszczególnione w zasadach rynku regulowanego lub MTF-u w odniesieniu do danego rodzaju transakcji.

W przypadku systemów spełniających funkcje inne niż te wymienione w lit. a) lub b) zniesienie zobowiązań nie dotyczy tych innych funkcji.

2. Zniesienia wymogów na mocy art. 29 ust. 2 i art. 44 ust. 2 dyrektywy 2004/39/WE w oparciu o typ zlecenia można dokonać wyłącznie w odniesieniu do zleceń przechowywanych do czasu ich ujawnienia na rynku w systemie zarządzania zleceniami obsługiwanym przez rynek regulowany lub MTF.

Artykuł 19

(Artykuł 29 ust. 2 i art. 44 ust. 2 dyrektywy 2004/39/WE)

Odniesienia do transakcji negocjowanej

Dla celów art. 18 ust. 1 lit. b) transakcja negocjowana oznacza transakcję, w której biorą udział członkowie lub uczestnicy rynku regulowanego lub MTF-u i która jest negocjowana prywatnie, ale realizowana w obrębie rynku regulowanego lub MTF-u, przy czym członkowie i uczestnicy zobowiązują się jednocześnie do wykonania jednej z następujących czynności:

a) prowadzenia transakcji na własny rachunek z innym członkiem lub uczestnikiem, który działa na rachunek klienta;

b) prowadzenia transakcji z innym członkiem lub uczestnikiem, gdy obaj realizują zlecenia na własny rachunek;

c) działania zarówno na rachunek nabywcy, jak i sprzedawcy;

d) działania na rachunek nabywcy, gdy inny członek lub uczestnik działa na rachunek sprzedawcy;

e) prowadzenia transakcji na własny rachunek na zlecenie klienta.

Artykuł 20

(Artykuł 29 ust. 2, art. 44 ust. 2 i art. 27 ust. 1 akapit piąty dyrektywy 2004/39/WE)

Zniesienie wymogów w odniesieniu do transakcji na dużą skalę

Zlecenie traktuje się jako zlecenie na dużą w skalę w porównaniu ze standardową wielkością rynkową, jeśli swoją wielkością dorównuje ono lub przewyższa minimalny poziom określony w tabeli 2 w załączniku II. Aby określić, czy dane zlecenie jest zleceniem na dużą skalę w porównaniu ze standardową wielkością rynkową, wszystkie akcje dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym klasyfikuje się według ich średnich dziennych obrotów, których wartość oblicza się zgodnie z procedurą określoną w art. 33.

SEKCJA 2

Przejrzystość przedtransakcyjna w odniesieniu do podmiotów systematycznie internalizujących transakcje

Artykuł 21

(Artykuł 4 ust. 1 ppkt 7 dyrektywy 2004/39/WE)

Kryteria określające, czy dane przedsiębiorstwo inwestycyjne jest podmiotem systematycznie internalizującym transakcje

1. Jeśli przedsiębiorstwo inwestycyjne prowadzi transakcje na własny rachunek, realizując zlecenia klientów poza rynkiem regulowanym lub MTF-em, traktuje się je jako podmiot systematycznie internalizujący transakcje, jeśli spełnia podane niżej kryteria, wskazujące na to, że jego działalność ma charakter zorganizowany, częsty i systematyczny:

- a) działalność ta ma istotne znaczenie handlowe dla przedsiębiorstwa oraz jest prowadzona zgodnie z zasadami i procedurami opartymi o obiektywne kryteria;
- b) działalność jest prowadzona przy pomocy wyznaczonych do tego celu pracowników lub zautomatyzowanego systemu technicznego bez względu na to, czy pracowników tych lub system wykorzystuje się wyłącznie do tego celu;
- c) działalność jest udostępniana klientom regularnie lub w sposób ciągły.

2. Przedsiębiorstwo inwestycyjne przestaje być podmiotem systematycznie internalizującym transakcje na akcjach jednej lub wielu spółek, jeśli zaprzestaje prowadzenia działalności określonej w ust. 1 w odniesieniu do tych akcji, pod warunkiem że przedsiębiorstwo to uprzednio ogłosiło publicznie zamiar zaprzestania takiej działalności, wykorzystując do tego te same środki przekazu, których używa do upubliczniania swoich kwotowań, a jeśli to nie jest możliwe, posługując się środkiem przekazu, który jest w równym stopniu dostępny dla jego klientów i innych uczestników rynku.

3. Działalności polegającej na prowadzeniu transakcji na własny rachunek poprzez realizację zleceń klientów nie traktuje się jako wykonywanej w sposób zorganizowany, częsty i systematyczny, jeśli spełnione są następujące warunki:

- a) działalność wykonywana jest na zasadach doraźnych i ma charakter dwustronnych, nieregularnych transakcji z kontrahentami hurtowymi, będąc elementem stosunków handlowych, które same w sobie charakteryzują się większą niż standardowa skalą operacji;
- b) transakcje są prowadzone poza systemem stosowanym zazwyczaj przez to przedsiębiorstwo do operacji handlowych, które wykonuje w charakterze podmiotu systematycznie internalizującego transakcje.

4. Każdy właściwy organ zapewnia utrzymywanie i publikację zestawienia podmiotów systematycznie internalizujących transakcje na akcjach dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, którym to podmiotom organ ten wydał zezwolenie na działalność w charakterze przedsiębiorstw inwestycyjnych.

Każdy właściwy organ dba o to, by zestawienie było aktualne, weryfikując je co najmniej raz do roku.

Zestawienie takie udostępnia się Komitetowi Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych. Uznaje się je za opublikowane z chwilą jego opublikowania przez Komitet Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych, zgodnie z art. 34 ust. 5.

Artykuł 22

(Artykuł 27 dyrektywy 2004/39/WE)

Wyznaczanie akcji płynnych

1. Akcje dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym uznaje się za akcje mające płynny rynek wówczas, gdy akcje te znajdują się w obrocie dziennym, wartość swobodnego przepływu wynosi co najmniej 500 mln EUR oraz gdy spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) średnia dzienna liczba transakcji na tych akcjach wynosi co najmniej 500;
- b) wartość średnich dziennych obrotów z tytułu tych akcji wynosi co najmniej 2 mln EUR.

Państwa członkowskie mogą jednak w odniesieniu do akcji, dla których są najodpowiedniejszym rynkiem, wystosować powiadomienie o konieczności spełnienia obu tych wymogów jednocześnie. Powiadomienie takie podaje się do wiadomości publicznej.

2. Państwo członkowskie może określić minimalną liczbę płynnych akcji na rynku. Taka minimalna liczba nie powinna być większa niż 5. Dokładną liczbę podaje się do wiadomości publicznej.

3. Jeśli, zgodnie z ust. 1, państwo członkowskie byłoby najodpowiedniejszym rynkiem dla mniejszej liczby akcji niż liczba minimalna określona zgodnie z ust. 2, właściwy organ państwa członkowskiego może wyznaczyć jeden lub więcej dodatkowych rodzajów akcji płynnych, pod warunkiem że całkowita liczba akcji uznanych w związku z tym za płynne, dla których dane państwo członkowskie jest najodpowiedniejszym rynkiem, nie przekracza liczby minimalnej określonej przez to państwo członkowskie.

Właściwy organ wyznacza takie dodatkowe akcje płynne w kolejności malejącej według średniej wartości dziennych obrotów spośród akcji, w odniesieniu do których jest właściwym organem, które dopuszczono do obrotu na rynku regulowanym i które są w obrocie dziennym.

4. Dla celów ust. 1 akapit pierwszy obliczanie wartości swobodnego przepływu akcji nie obejmuje pakietów akcji stanowiących ponad 5 % całkowitych praw głosu emitenta, chyba że taki pakiet utrzymywany jest przez przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania lub fundusz emerytalny.

Prawa głosu zlicza się na podstawie wszystkich akcji, do których przypisane są prawa głosu, nawet jeśli zawieszono możliwość korzystania z takich praw.

5. Akcji nie uznaje się za płynne dla celów art. 27 dyrektywy 2004/39/WE przed upływem sześciu tygodni od momentu, gdy zostaną po raz pierwszy dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, jeśli szacunkowa wartość całkowitej kapitalizacji rynkowej takich akcji na początku pierwszego dnia obrotu po dacie dopuszczenia, podana zgodnie z art. 33 ust. 3, wynosi mniej niż 500 mln EUR.

6. Każdy właściwy organ zapewnia utrzymywanie i publikację zestawienia wszystkich akcji płynnych, w odniesieniu do których jest właściwym organem.

Każdy właściwy organ dba o to, by zestawienie było aktualne, weryfikując je co najmniej raz do roku.

Zestawienie takie udostępnia się Komitetowi Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych. Uznaje się je za opublikowane z chwilą jego opublikowania przez Komitet Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych, zgodnie z art. 34 ust. 5.

Artykuł 23

(Artykuł 27 ust. 1 akapit czwarty dyrektywy 2004/39/WE)

Standardowa wielkość rynkowa

Aby określić standardową wielkość rynkową dla akcji płynnych, akcje te grupuje się w kategorie według średniej wartości zamówień zrealizowanych zgodnie z tabelą 3 w załączniku II.

Artykuł 24

(Artykuł 27 ust. 1 dyrektywy 2004/39/WE)

Kwotowania uwzględniające panujące warunki rynkowe

Podmiot systematycznie internalizujący transakcje, dla każdego rodzaju akcji płynnych, w odniesieniu do których występuje w takim charakterze, prowadzi:

- a) kwotowanie lub kwotowania, których poziom jest zbliżony do porównywalnych kwotowań odnoszących się do tych samych akcji na innych platformach obrotu;
- b) rejestr kwotowanych cen, który zachowuje przez okres 12 miesięcy lub o tyle dłuższy, o ile uzna to za stosowne.

Zobowiązanie określone w lit. b) nie umniejsza wynikającego z art. 25 ust. 2 dyrektywy 2004/39/WE zobowiązania przedsiębiorstwa inwestycyjnego do przechowywania do dyspozycji właściwego organu przez okres przynajmniej pięciu lat właściwych danych odnoszących się do wszystkich transakcji przeprowadzonych przez to przedsiębiorstwo.

Artykuł 25

(Artykuł 27 ust. 3 akapit piąty i art. 27 ust. 6 dyrektywy 2004/39/WE)

Realizacja zleceń przez podmioty systematycznie internalizujące transakcje

1. Dla celów art. 27 ust. 3 akapit piąty dyrektywy 2004/39/WE realizację zleceń obejmujących kilka papierów wartościowych uznaje się za część jednej transakcji, jeśli taka transakcja jest transakcją portfelową, która obejmuje co najmniej 10 papierów wartościowych.

Dla tych samych celów zlecenie podlegające uwarunkowaniom innym niż bieżąca cena rynkowa oznacza każde zlecenie, które nie jest ani zleceniem na realizację transakcji na akcjach po obowiązującej cenie rynkowej, ani zleceniem limitowanym.

2. Dla celów art. 27 ust. 6 dyrektywy 2004/39/WE liczbę lub wolumen zleceń uznaje się za znacząco przekraczające normę, jeśli podmiot systematycznie internalizujący transakcje nie może zrealizować tych zleceń, nie naraziwszy się na nadmierne ryzyko.

W celu określenia liczby i wolumenu zleceń, jakie podmiot systematycznie internalizujący transakcje może zrealizować, nie narażając się przy tym na nadmierne ryzyko, podmiot taki utrzymuje i wdraża, jako część strategii zarządzania ryzykiem na mocy art. 7 dyrektywy Komisji 2006/73/WE⁽¹⁾, niedyskryminacyjną strategię, która uwzględnia wolumen transakcji, kapitał, jakim dysponuje przedsiębiorstwo w celu pokrycia ryzyka w odniesieniu do tego rodzaju obrotu, oraz warunki panujące na rynku, na którym działa to przedsiębiorstwo.

⁽¹⁾ Patrz: str. 26 niniejszego Dziennika Urzędowego.

3. Jeśli, zgodnie z art. 27 ust. 6 dyrektywy 2004/39/WE, przedsiębiorstwo inwestycyjne ogranicza liczbę lub wolumen zleceń, jakie podejmuje się zrealizować, wówczas określa na piśmie i udostępnia klientom i potencjalnym klientom uzgodnienia projektowane w celu uniknięcia dyskryminacyjnego traktowania klientów na skutek takiego ograniczenia.

Artykuł 26

(Artykuł 27 ust. 3 akapit czwarty dyrektywy 2004/39/WE)

Wielkość detaliczna

Dla celów art. 27 ust. 3 akapit czwarty dyrektywy 2004/39/WE zlecenie uznaje się za wykraczające swą wielkością ponad wielkość zwyczajowo stosowaną przez inwestora detalicznego, jeśli jego wartość przekracza 7 500 EUR.

SEKCJA 3

Przejrzystość potransakcyjna w odniesieniu do rynków regulowanych, MTF-ów i przedsiębiorstw inwestycyjnych

Artykuł 27

(Artykuł 28, art. 30 i art. 45 dyrektywy 2004/39/WE)

Zobowiązanie w zakresie przejrzystości potransakcyjnej

1. Przedsiębiorstwa inwestycyjne, rynki regulowane oraz przedsiębiorstwa inwestycyjne i podmioty organizujące rynek, obsługujące MTF-y, podają do publicznej wiadomości niżej wymienione informacje na temat zawartych przez siebie transakcji (w odniesieniu do akcji dopuszczonych do obrotu na rynkach regulowanych) lub transakcji zawartych za pomocą swoich systemów (w przypadku rynków regulowanych lub MTF-ów):

- dane określone w pkt 2, 3, 6, 16, 17, 18 oraz 21 w tabeli 1 w załączniku I;
- w stosownym przypadku wskazanie, że wymiana akcji jest uwarunkowana czynnikami innymi niż bieżąca wycena rynkowa akcji;
- w stosownym przypadku wskazanie, że transakcja była transakcją negocjowaną;
- w stosownym przypadku wszelkie zmiany wprowadzone do wcześniej ujawnionych informacji.

Informacje te zostają podane do publicznej wiadomości albo poprzez odniesienie do każdej transakcji z osobna, albo w formie łącznego wolumenu i ceny wszystkich transakcji na danych akcjach zawartych po tej samej cenie w tym samym czasie.

2. Na zasadzie odstępstwa podmiot systematycznie internalizujący transakcje ma prawo używać skrótu „SI” zamiast oznaczenia miejsca realizacji, o którym mowa w ust. 1 lit. a), w odniesieniu do transakcji na akcjach, które realizuje, działając

w charakterze podmiotu systematycznie internalizującego transakcje na takich akcjach.

Podmiot taki może korzystać z tego prawa tylko tak długo, jak długo podaje do wiadomości publicznej dane będące kwartalnym podsumowaniem transakcji, które zrealizował w charakterze podmiotu systematycznie internalizującego transakcje na tych akcjach, a dane te dotyczą ostatniego kalendarzowego kwartału lub części kwartału, w którym podmiot działał we wspomnianym charakterze. Dane należy udostępnić nie później niż jeden miesiąc po zakończeniu każdego kalendarzowego kwartału.

Podmiot taki może także korzystać z tego prawa w okresie między datą określoną w art. 41 ust. 2 lub datą, w której przedsiębiorstwo zaczyna działać jako podmiot systematycznie internalizujący transakcje na danych akcjach (w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza) a datą pierwszej planowanej publikacji kwartalnego podsumowania danych dotyczących tych akcji.

3. Kwartalne podsumowanie danych, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi, zawiera następujące informacje o akcjach w odniesieniu do każdego dnia handlowego w rozpatrywanym kwartale:

- najwyższą cenę;
- najniższą cenę;
- średnią cenę;
- całkowitą liczbę akcji będących w obrocie;
- całkowitą liczbę transakcji;
- inne informacje, które podmiot systematycznie internalizujący transakcje postanawia udostępnić.

4. W przypadku gdy transakcja nie jest realizowana zgodnie z zasadami rynku regulowanego lub MTF-u, wymienione informacje podawane są do wiadomości publicznej, za porozumieniem stron, przez jedno z następujących przedsiębiorstw inwestycyjnych:

- przedsiębiorstwo inwestycyjne, które sprzedaje dane akcje;
- przedsiębiorstwo inwestycyjne, które działa w imieniu sprzedawcy lub prowadzi za niego transakcje;
- przedsiębiorstwo inwestycyjne, które działa w imieniu nabywcy lub prowadzi za niego transakcje;
- przedsiębiorstwo inwestycyjne, które nabywa dane akcje.

Przy braku takiego porozumienia informacje upubliczniane są przez przedsiębiorstwo inwestycyjne, które wyznacza się, przechodząc kolejno od lit. a) do lit. d) aż do przepisu, który ma w danej sytuacji zastosowanie.

Strony podejmują wszelkie uzasadnione kroki służące temu, by transakcję podawano do wiadomości publicznej jako transakcję pojedynczą. W związku z tym dwie odpowiadające sobie transakcje realizowane w tym samym czasie i po tej samej cenie przez tego samego kontrahenta uznaje się za transakcję pojedynczą.

Artykuł 28

(Artykuł 28, art. 30 i art. 45 dyrektywy 2004/39/WE)

Odroczona publikacja danych dotyczących dużych transakcji

Możliwe jest zezwolenie na odroczenie publikacji informacji dotyczących transakcji na czas nie dłuższy niż określony w tabeli 4 w załączniku II w odniesieniu do danej kategorii akcji, pod warunkiem że spełnione są następujące kryteria:

- a) transakcja zawierana jest między przedsiębiorstwem inwestycyjnym działającym na własny rachunek a klientem tego przedsiębiorstwa;
- b) swoją wielkością transakcja dorównuje lub przewyższa odpowiednią w danym przypadku, minimalną wielkość dopuszczalną, jak określono w tabeli 4 w załączniku II.

Dla celów określenia odpowiedniej minimalnej wielkości dopuszczalnej dla celów lit. b) wszystkie akcje dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym są klasyfikowane według wartości ich średnich dziennych obrotów, którą oblicza się zgodnie z art. 33.

SEKCJA 4

Przepisy wspólne dla przejrzystości przed- i potransakcyjnej

Artykuł 29

(Artykuł 27 ust. 3, art. 28 ust. 1, art. 29 ust. 1, art. 44 ust. 1 i art. 45 ust. 1 dyrektywy 2004/39/WE)

Publikacja i dostępność danych w ramach przejrzystości przed- i potransakcyjnej

1. Uznaje się, że rynek regulowany, MTF lub podmiot systematycznie internalizujący transakcje publikują informacje przedtransakcyjne w sposób ciągły w normalnych godzinach handlu, jeśli informacje te są publikowane natychmiast po ich udostępnieniu w czasie normalnych godzin handlu danego rynku regulowanego, MTF-u lub podmiotu systematycznie internalizującego transakcje i pozostają dostępne aż do ich uaktualnienia.

2. Informacje przedtransakcyjne i potransakcyjne, odnoszące się do transakcji odbywających się na platformach obrotu w normalnych godzinach handlu, udostępnia się w czasie możliwie najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego. Informacje potransakcyjne odnoszące się do takich transakcji udostępnia się w każdym przypadku w ciągu trzech minut od zawarcia danej transakcji.

3. Informacje odnoszące się do transakcji portfelowych udostępnia się w odniesieniu do każdej transakcji składowej w czasie możliwie najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego, wzięwszy pod uwagę konieczność przypisania cen do poszczególnych akcji. Każdą transakcję składową ocenia się oddzielnie w celu określenia, czy możliwe jest w jej przypadku odroczenie publikacji zgodnie z art. 28.

4. Informacje potransakcyjne, odnoszące się do transakcji zawieranych na platformie obrotu, ale poza jej normalnymi godzinami handlu, podaje się do publicznej wiadomości przed rozpoczęciem następnego dnia handlowego platformy obrotu, na której transakcja została zawarta.

5. W odniesieniu do transakcji zawieranych poza platformą obrotu informacje potransakcyjne podaje się do publicznej wiadomości:

- a) jeżeli transakcja ma miejsce w ciągu dnia handlowego na najodpowiedniejszym dla danych akcji rynku lub w czasie normalnych godzin handlu przedsiębiorstwa inwestycyjnego – w czasie możliwie najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego. Informacje potransakcyjne odnoszące się do takich transakcji udostępnia się w każdym przypadku w ciągu trzech minut od zawarcia danej transakcji;
- b) w przypadkach nieobjętych lit. a) – tuż przed rozpoczęciem normalnych godzin handlu przedsiębiorstwa inwestycyjnego lub najpóźniej przed rozpoczęciem następnego dnia handlowego na najodpowiedniejszym rynku dla danych akcji.

Artykuł 30

(Artykuły 27, 28, 29, 30, 44 i 45 dyrektywy 2004/39/WE)

Dostępność publiczna informacji przed- i potransakcyjnych

Dla celów art. 27, 28, 29, 30, 44 i 45 dyrektywy 2004/39/WE i niniejszego rozporządzenia uznaje się, że informacje przed- i potransakcyjne zostały podane do publicznej wiadomości lub udostępnione publicznie, z chwilą gdy stają się one powszechnie dostępne dla inwestorów zlokalizowanym we Wspólnocie za pośrednictwem jednego z następujących środków:

- a) systemów rynku regulowanego lub MTF-u;
- b) systemów osoby trzeciej;
- c) środków własnych.

Artykuł 31

(Artykuł 22 ust. 2 dyrektywy 2004/39/WE)

Ujawnianie zamówień limitowanych klienta

Uznaje się, że przedsiębiorstwo inwestycyjne ujawnia zlecenia limitowane klienta, niepodlegające natychmiastowej realizacji, jeśli kieruje je na rynek regulowany lub MTF, gdzie stosuje się system obrotu oparty na księdze zamówień, lub jeśli gwarantuje upublicznienie takich zleceń i możliwość ich łatwej realizacji, gdy tylko pozwalają na to warunki rynkowe.

Artykuł 32

(Artykuł 22 ust. 2, art. 27, 28, 29, 30, 44 i 45 dyrektywy 2004/39/WE)

Uzgodnienia dotyczące upubliczniania informacji

Wszelkie uzgodnienia dotyczące upubliczniania informacji, przyjęte dla celów art. 30 i 31, muszą spełniać następujące warunki:

- a) muszą przewidywać wszelkie uzasadnione kroki zmierzające do tego, by informacje przeznaczone do publikacji były wiarygodne, stale sprawdzane pod kątem błędów i korygowane natychmiast po wykryciu takich błędów;
- b) muszą ułatwiać łączenie danych z danymi podobnego rodzaju pochodzącymi z innych źródeł;
- c) muszą powodować upublicznienie informacji w oparciu o niedyskryminacyjne zasady handlowe i rozsądny koszt.

Artykuł 33

(Artykuły 27, 28, 29, 30, 44 i 45 dyrektywy 2004/39/WE)

Obliczenia i oszacowania dotyczące akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym

1. W odniesieniu do wszystkich akcji, które są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, organ właściwy dla danych akcji zapewnia, bezzwłocznie po upływie każdego roku kalendarzowego, ustalenie dla tych akcji następujących wartości:

- a) średniej wartości dziennych obrotów;
- b) średniej dziennej liczby transakcji;
- c) dla akcji, które spełniają warunki określone w art. 22 ust. 1 lit. a) lub b) (w zależności od tego, który z tych przepisów ma w danym przypadku zastosowanie) – wartość swobodnego przepływu według stanu na dzień 31 grudnia;
- d) dla akcji płynnych – średnią wartość zrealizowanych zleceń.

Niniejszy ustęp oraz ust. 2 nie mają zastosowania do akcji, które po raz pierwszy dopuszczono do obrotu na rynku regulowanym cztery tygodnie lub krócej przed zakończeniem roku kalendarzowego.

2. Obliczenia średnich dziennych obrotów, średniej wartości realizowanych zleceń i średniej dziennej liczby transakcji uwzględniają wszystkie zlecenia zrealizowane na terenie Wspólnoty w odniesieniu do danych akcji między dniem 1 stycznia a 31 grudnia minionego roku albo – jeśli ma to zastosowanie – przez taką część roku, przez jaką akcje te były dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, a obrót nimi na tym rynku nie był zawieszony.

Przy obliczaniu średnich dziennych obrotów, średniej wartości realizowanych zleceń i średniej dziennej liczby transakcji dla danych akcji nie bierze się pod uwagę dni niehandlowych w państwie członkowskim, gdzie działa właściwy organ dla odpowiedniego dla danych akcji rynku.

3. Przed dopuszczeniem akcji po raz pierwszy do obrotu na rynku regulowanym organ właściwy dla odpowiedniego dla tych akcji rynku dopilnowuje, by w odniesieniu do tych akcji dostarczono szacunkowe wyliczenia średnich dziennych obrotów, wartość kapitalizacji rynku akcji na początku pierwszego dnia obrotu, a w przypadku gdy szacunkowa wartość kapitalizacji rynku akcji wynosi 500 mln EUR lub więcej:

- a) średnia dzienna liczba transakcji, a dla akcji, które spełniają warunki określone odpowiednio w art. 22 ust. 1 lit. a) lub b) – wartość swobodnego przepływu;
- b) w przypadku akcji, które, jak wynika z oszacowań, są akcjami płynnymi – średnią wartość zrealizowanych zleceń.

W oszacowaniach tych uwzględnia się odpowiednio okres sześciu tygodni następujący po dopuszczeniu do obrotu lub koniec tego okresu oraz bierze pod uwagę pełną historię obrotu tymi akcjami, jak również akcjami o podobnej charakterystyce.

4. Po dopuszczeniu akcji po raz pierwszy do obrotu na rynku regulowanym, organ właściwy dla odpowiedniego dla tych akcji rynku dopilnowuje, by w odniesieniu do tych akcji wartości, o których mowa w ust. 1 lit. a)–d), obliczono z wykorzystaniem danych odnoszących się do pierwszych czterech tygodni obrotu, tak jakby zawarte w ust. 1 lit. c) odniesienie do 31 grudnia było odniesieniem do końca tego czterotygodniowego okresu, i aby obliczeń tych dokonano możliwie jak najszybciej po uzyskaniu dostępu do wspomnianych danych, a w każdym razie przed upływem przewidzianego w art. 22 ust. 5 okresu sześciu tygodni.

5. W trakcie roku kalendarzowego organy właściwe dla odpowiedniego rynku zapewniają dokonanie przeglądu, a w razie konieczności ponownych obliczeń średnich dziennych obrotów, średniej wartości realizowanych zleceń, średniej dziennej liczby realizowanych transakcji i wartości swobodnego przepływu akcji, za każdym razem gdy w odniesieniu do tych akcji lub emitenta następuje zmiana, która w sposób istotny i ciągle wpływa na poprzednie obliczenia.

6. Obliczenia, o których mowa w ust. 1–5, które należy opublikować nie później niż pierwszego dnia handlowego marca 2009 r., przeprowadza się w oparciu o dane odnoszące się do tego rynku regulowanego (lub tych rynków regulowanych) państwa członkowskiego, który jest najodpowiedniejszym pod względem płynności rynkiem dla danych akcji. Dla wyżej wymienionych celów z obowiązku dokonania obliczeń zwalnia się transakcje negocjowane w rozumieniu art. 19.

Artykuł 34

(Artykuły 27, 28, 29, 30, 44 i 45 dyrektywy 2004/39/WE)

Publikacja i skutki wyników wymaganych obliczeń i oszacowań

1. Pierwszego handlowego dnia marca każdego roku każdy właściwy organ w odniesieniu do wszystkich akcji, wobec których występuje jako właściwy organ, a które dopuszczono do obrotu na rynku regulowanym w końcu poprzedniego roku kalendarzowego, zapewnia publikację następujących informacji:

- a) średnich dziennych obrotów i średniej dziennej liczby transakcji, obliczonych zgodnie z art. 33 ust. 1 i 2;
- b) wartości swobodnego przepływu i średniej wartości zrealizowanych zleceń, jeśli zostały obliczone zgodnie z art. 33 ust. 1 i 2.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do tych akcji, do których odnosi się art. 33 ust. 1 akapit drugi.

2. Wyniki obliczeń i oszacowań wymaganych na mocy art. 33 ust. 3, 4 i 5 publikuje się możliwie jak najszybciej po ich dokonaniu.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 lub 2, uznaje się za opublikowane z chwilą ich publikacji przez Komitet Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych, zgodnie z ust. 5.

4. Dla celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają następujące zasady dotyczące klasyfikacji:

- a) klasyfikacja oparta na publikacji, o której mowa w ust. 1, obowiązuje przez okres 12 miesięcy, począwszy od dnia 1 kwietnia po publikacji do dnia 31 marca następnego roku;
- b) klasyfikacja oparta na oszacowaniach przewidzianych w art. 33 ust. 3 obowiązuje od momentu dopuszczenia danych akcji po raz pierwszy do obrotu aż do końca sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w art. 22 ust. 5;
- c) klasyfikacja oparta na obliczeniach przewidzianych w art. 33 ust. 4 obowiązuje od końca sześciotygodniowego okresu, o którym w art. 22 ust. 5, aż do:
 - i) dnia 31 marca następnego roku, w przypadku gdy w danym roku koniec tego sześciotygodniowego okresu przypada między 15 stycznia a 31 marca (włączając obie te daty);
 - ii) dnia 31 marca przypadającego po końcu tego okresu, w każdym innym przypadku.

Jednak klasyfikacja oparta na ponownych obliczeniach przewidzianych w art. 33 ust. 5 obowiązuje od daty publikacji (chyba

że istnieje konieczność dalszych obliczeń zgodnie z art. 33 ust. 5) do dnia 31 marca następnego roku.

5. Komitet Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych na podstawie danych dostarczonych przez właściwe organy lub w imieniu właściwych organów publikuje na swojej stronie internetowej skonsolidowane i regularnie uaktualniane zestawienia:

- a) wszystkich podmiotów systematycznie internalizujących transakcje na akcjach dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym;
- b) wszystkich akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, podając przy tym:
 - i) średnie dzienne obroty, średnią dzienną liczbę transakcji, a dla akcji, które spełniają warunki określone odpowiednio w art. 22 ust. 1 lit. a) lub b) – wartość swobodnego przepływu;
 - ii) w przypadku akcji płynnych – średnią wartość zrealizowanych zleceń i standardową wielkość rynku takich akcji;
 - iii) w przypadku akcji płynnych, które wyznaczono jako dodatkowe akcje płynne zgodnie z art. 22 ust. 3 – nazwę właściwego organu, który takiego wyznaczenia dokonał; oraz
 - iv) organ właściwy dla tych akcji.

6. Każdy właściwy organ zapewnia pierwszą publikację informacji, o których mowa w ust. 1 lit. a)–b) pierwszego dnia handlowego lipca 2007 r., opartą na okresie referencyjnym trwającym od dnia 1 kwietnia 2006 r. do 31 marca 2007 r. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 klasyfikacja oparta na takiej publikacji obowiązuje przez okres pięciu miesięcy, począwszy od dnia 1 listopada 2007 r., a skończywszy na dniu 31 marca 2008 r.

ROZDZIAŁ V

DOPUSZCZANIE INSTRUMENTÓW FINANSOWYCH DO OBROTU

Artykuł 35

(Artykuł 40 ust. 1 dyrektywy 2004/39/WE)

Zbywalne papiery wartościowe

1. Zbywalne papiery wartościowe uznaje się za swobodnie zbywalne dla celów art. 40 ust. 1 dyrektywy 2004/39/WE, jeśli dwie strony transakcji mogą nimi obracać, a następnie przenosić bez żadnych ograniczeń, oraz jeśli wszystkie papiery wartościowe w obrębie danej kategorii są zamienne.

2. Zbywalnych papierów wartościowych, które podlegają ograniczeniom co do możliwości przenoszenia, nie uznaje się za swobodnie zbywalne, chyba że ograniczenie takie nie zagraża zakłóceniem rynku.

3. Zbywalne papiery wartościowe, które nie są w pełni spłacone, można uznać za swobodnie zbywalne, jeśli dokonano właściwych uzgodnień gwarantujących, że zbywalność takich papierów wartościowych nie podlega ograniczeniom, a odpowiednie informacje o tym, że takie papiery wartościowe nie są w pełni spłacone, oraz o konsekwencjach tego faktu są publicznie dostępne dla akcjonariuszy.

4. Korzystając z możliwości zadecydowania o tym, czy dopuścić dane akcje do obrotu, rynek regulowany podczas oceniania, czy danymi akcjami można prowadzić obrót w sposób uczciwy, należyty i skuteczny, uwzględnić następujące czynniki:

- a) publiczny rozdział tych akcji;
- b) takie informacje o historii finansowej, informacje dotyczące emitenta i informacje na temat całokształtu działalności gospodarczej, jakie wymagane są na mocy dyrektywy 2003/71/WE, lub takie, które są lub będą w przeciwnym razie udostępnione.

5. Papiery wartościowe, które są oficjalnie notowane na giełdzie zgodnie z dyrektywą 2001/34/WE i których notowania nie zostały zawieszane, uznaje się za swobodnie zbywalne i dające możliwość obrotu w sposób uczciwy, należyty i skuteczny.

6. Dla celów art. 40 ust. 1 dyrektywy 2004/39/WE przy dokonywaniu oceny, czy zbywalnymi papierami wartościowymi określonymi w art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. c) te same dyrektywy można prowadzić obrót w sposób uczciwy, należyty i skuteczny, rynek regulowany bierze pod uwagę, w zależności od charakteru dopuszczonych papierów wartościowych, czy spełnione są następujące kryteria:

- a) warunki dotyczące tych papierów wartościowych są jasne i jednoznaczne oraz umożliwiają korelację pomiędzy ceną tych papierów wartościowych a ceną lub inną miarą wartości instrumentu bazowego;
- b) cena lub inna miara wartości instrumentu bazowego jest wiarygodna i podana do wiadomości publicznej;
- c) do wiadomości publicznej podawane są informacje na tyle wyczerpujące, by można wycenić dane papiery wartościowe;
- d) uzgodnienia pozwalające na określenie ceny rozliczenia papierów wartościowych gwarantują, że cena ta w sposób właściwy odzwierciedla cenę lub inną miarę wartości instrumentu bazowego;

- e) w przypadku gdy rozliczenie papierów wartościowych wymaga lub przewiduje możliwość dostawy bazowych papierów wartościowych lub aktywów zamiast rozliczenia gotówkowego, istnieją odpowiednie procedury dotyczące rozliczenia i dostawy tego instrumentu bazowego oraz uzgodnienia umożliwiające uzyskanie właściwych informacji na temat takiego instrumentu.

Artykuł 36

(Artykuł 40 ust. 1 dyrektywy 2004/39/WE)

Jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania

1. Dopuszczając do obrotu jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania – bez względu na to, czy zostało ono ustanowione zgodnie z dyrektywą 85/611/EWG – rynek regulowany upewnia się, czy przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania postąpiło lub postępuje zgodnie z procedurami dotyczącymi rejestracji, zgłoszeń lub innymi, które stanowią konieczny warunek wstępny dla wprowadzenia do obrotu na obszarze działania rynku regulowanego jednostek uczestnictwa w danym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania.

2. Nie naruszając dyrektywy 85/611/EWG lub innych przepisów prawa wspólnotowego czy prawa krajowego dotyczących przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, państwa członkowskie mogą uznać, że spełnienie tego rodzaju wymogów, o których mowa w ust. 1, nie jest koniecznym warunkiem wstępnym dla dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania.

3. Oceniając, czy danymi jednostkami uczestnictwa w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania typu otwartego można prowadzić obrót w sposób uczciwy, należyty i skuteczny zgodnie z art. 40 ust. 1 dyrektywy 2004/39/WE, rynek regulowany bierze pod uwagę następujące aspekty:

- a) publiczny rozdział tych jednostek;
- b) fakt, czy istnieją stosowne dla rynku uzgodnienia albo czy spółka zarządzająca programem zapewnia stosowne alternatywne uzgodnienia pozwalające inwestorom wykupywać jednostki uczestnictwa;
- c) to, czy wartość jednostek uczestnictwa jest przedstawiana inwestorom w sposób wystarczająco przejrzysty dzięki okresowej publikacji wartości aktywów netto.

4. Oceniając, czy danymi jednostkami uczestnictwa w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania typu zamkniętego można prowadzić obrót w sposób uczciwy, należyty i skuteczny zgodnie z art. 40 ust. 1 dyrektywy 2004/39/WE, rynek regulowany bierze pod uwagę następujące aspekty:

- a) publiczny rozdział tych jednostek;

b) to, czy wartość jednostek uczestnictwa jest przedstawiana inwestorom w sposób wystarczająco przejrzysty, albo za pomocą publikacji informacji na temat strategii inwestycyjnej funduszu, albo za pomocą okresowej publikacji wartości aktywów netto.

Artykuł 37

(Artykuł 40 ust. 1 i 2 dyrektywy 2004/39/WE)

Instrumenty pochodne

1. Dopuszczając do obrotu jeden z rodzajów instrumentów finansowych wymienionych w sekcji C pkt 4–10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, rynki regulowane sprawdzają, czy spełnione są następujące warunki:

- a) warunki dotyczące kontraktu ustanawiającego instrument finansowy muszą być jasne i jednoznaczne oraz muszą umożliwiać korelację pomiędzy ceną tego instrumentu finansowego a ceną lub inną miarą wartości instrumentu bazowego;
- b) cena lub inna miara wartości instrumentu bazowego musi być wiarygodna i podana do wiadomości publicznej;
- c) publicznie dostępne muszą być informacje, których ilość i rodzaj pozwala na dokonanie wyceny danego instrumentu pochodnego;
- d) uzgodnienia co do ceny rozliczenia kontraktu muszą być takiego rodzaju, by cena ta w sposób właściwy odzwierciedlała cenę lub inną miarę wartości instrumentu bazowego;
- e) w przypadku gdy rozliczenie instrumentu pochodnego wymaga lub przewiduje możliwość dostawy bazowych papierów wartościowych lub aktywów zamiast rozliczenia gotówkowego, muszą istnieć odpowiednie uzgodnienia umożliwiające podmiotom gospodarczym uzyskanie właściwych informacji na temat takiego instrumentu, jak również odpowiednie procedury dotyczące rozliczenia i dostawy takiego instrumentu.

2. Jeśli rozpatrywane instrumenty finansowe należą do jednego z rodzajów wymienionych w sekcji C pkt 5, 6, 7 lub 10 w załączniku I do dyrektywy 2004/39/WE, ust. 1 lit. b) nie ma zastosowania, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) musi istnieć prawdopodobieństwo, że kontrakt ustanawiający ten instrument przewiduje środki pozwalające na ujawnienie na potrzeby rynku lub umożliwiające rynkowi oszacowanie ceny lub innej miary wartości instrumentu bazowego, w przypadku gdy taka cena lub miara wartości nie są w przeciwnym razie udostępnione publicznie;
- b) rynki regulowane muszą zapewnić stosowanie właściwych uzgodnień w zakresie nadzoru, umożliwiających kontrolowanie obrotu i rozliczanie takich instrumentów finansowych;

c) rynki regulowane muszą czuwać nad tym, by takie rozliczanie i dostawa – czy to dostawa fizyczna, czy rozliczenie gotówkowe – mogły być realizowane zgodnie z warunkami kontraktu i warunkami charakterystycznymi dla takich instrumentów finansowych.

ROZDZIAŁ VI

POCHODNE INSTRUMENTY FINANSOWE

Artykuł 38

(Artykuł 4 ust. 1 ppkt 2 dyrektywy 2004/39/WE)

Właściwości innych finansowych instrumentów pochodnych

1. Do celów sekcji C pkt 7 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE kontrakt, niebędący kontraktem na rynku kasowym w rozumieniu ust. 2 niniejszego artykułu, a także nieobjęty zakresem stosowania ust. 4, uznaje się za wykazujący właściwości innych finansowych instrumentów pochodnych i nieprzeznaczony do celów handlowych, jeśli spełnia następujące warunki:

- a) spełnia jedno z następujących kryteriów:
 - i) jest przedmiotem obrotu na platformie obrotu w państwie trzecim, która spełnia funkcje podobne do rynku regulowanego lub MTF-u;
 - ii) stwierdza się jednoznacznie, że jest przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, MTF-ie lub określonej wyżej platformie obrotu w państwie trzecim albo podlega ich zasadom;
 - iii) stwierdza się jednoznacznie, że jest odpowiednikiem kontraktu będącego przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, MTF-ie lub określonej wyżej platformie obrotu w państwie trzecim;
- b) jest rozliczany przez izbę rozrachunkową lub inny podmiot spełniający te same funkcje, co kontrahent centralny, lub istnieją ustalenia dotyczące opłacenia lub dostarczenia zabezpieczenia związanego z kontraktem;
- c) jest znormalizowany tak, by w szczególności cena, partia, termin dostawy lub inne warunki określone były głównie w odniesieniu do regularnie publikowanych cen, standardowych partii lub standardowych terminów dostawy.

2. Kontrakt na rynku kasowym dla celów ust. 1 oznacza kontrakt na sprzedaż towaru, aktywów lub prawa, zgodnie z warunkami którego dostawa ma nastąpić w dłuższym spośród następujących terminów:

- a) dwa dni handlowe;

- b) okres ogólnie przyjęty na rynku dla tego rodzaju towaru, aktywów lub prawa jako standardowy termin dostawy.

Dany kontrakt nie jest jednak kontraktem na rynku kasowym, jeśli, niezależnie od jego oficjalnych warunków, obie strony kontraktu przyjmują między sobą, że dostawa instrumentu bazowego będzie odłożona w czasie i nie będzie zrealizowana w terminie określonym w akapicie pierwszym.

3. Do celów sekcji C pkt 10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE kontrakt pochodny odnoszący się do instrumentu bazowego, o którym mowa w tej sekcji lub w art. 39, uznaje się za wykazujący właściwości innych finansowych instrumentów pochodnych, jeśli spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) kontrakt ten jest rozliczany w gotówce lub może być rozliczany w gotówce na wniosek jednej lub kilku stron, inaczej niż w przypadku niewywiązania się ze zobowiązań lub innego zdarzenia prowadzącego do rozwiązania kontraktu;
- b) kontrakt ten jest przedmiotem obrotu na rynku regulowanym lub MTF-ie;
- c) w stosunku do tego kontraktu spełnione są warunki określone w ust. 1.

4. Kontrakt uznaje się za przeznaczony do celów handlowych, dla celów sekcji C pkt 7 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, i niewykazujący właściwości innych finansowych instrumentów pochodnych dla celów sekcji C pkt 7 i 10 załącznika, jeśli zawierany jest z operatorem lub administratorem bądź przez operatora lub administratora, energetycznej sieci przesyłowej, systemu utrzymywania równowagi energetycznej lub sieci rurociągów, w sytuacji gdy konieczne jest w danym czasie utrzymanie równowagi dostaw i wykorzystania energii.

Artykuł 39

(Artykuł 4 ust. 1 pkt 2 dyrektywy 2004/39/WE)

Instrumenty pochodne objęte sekcją C pkt 10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE

Poza kontraktami na instrumenty pochodne w rodzaju tych, jakie określono w sekcji C pkt 10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, sekcja ta obejmuje kontrakty na instrumenty pochodne odnoszące się do jednej z wymienionych niżej pozycji, jeżeli kontrakty te spełniają kryteria wymienione w tej sekcji i art. 38 ust. 3:

- a) szerokość pasma telekomunikacyjnego;
- b) pojemność magazynowa dla towaru;

- c) skala możliwości w zakresie przesyłu lub transportu towarów za pomocą przewodów, rurociągu lub w innych środkach;

- d) przydział, kredyt, zezwolenie, prawo lub inne aktywa, które są bezpośrednio związane z dostawą, dystrybucją lub zużyciem energii ze źródeł odnawialnych;

- e) zmienna geologiczna, środowiskowa lub inna zmienna fizyczna;

- f) wszelkie inne aktywa lub prawa o charakterze wymiennym, inne niż prawo do otrzymywania usługi, które są zbywalne;

- g) wskaźnik lub miara odnoszące się do ceny, wartości lub wolumenu transakcji na aktywach, prawach, usługach lub zobowiązaniach.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 40

Powtórna analiza

1. Co najmniej raz na dwa lata, po przeprowadzeniu konsultacji z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych, Komisja dokonuje powtórnej weryfikacji obowiązującej na potrzeby niniejszego rozporządzenia definicji „transakcji”, tabel umieszczonych w załączniku II oraz kryteriów określania płynności akcji, o których mowa w art. 22.

2. Po konsultacji z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych Komisja dokonuje powtórnej analizy przepisów art. 38 i 39 dotyczących kryteriów ustalania, które instrumenty należy traktować jako wykazujące właściwości innych finansowych instrumentów pochodnych lub przeznaczone do celów handlowych albo które instrumenty wchodzą w zakres sekcji C pkt 10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, o ile spełnione są w odniesieniu do tych instrumentów kryteria określone w tej sekcji.

Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie stosowne sprawozdanie w tym samym czasie co sprawozdania, które składa zgodnie z art. 65 ust. 3 lit. a) i d) dyrektywy 2004/39/WE.

3. Nie później niż dwa lata od daty obowiązywania niniejszego rozporządzenia Komisja po zasięgnięciu opinii Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych dokonuje powtórnej weryfikacji tabeli 4 w załączniku II oraz składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wyników takiej weryfikacji.

Artykuł 41

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 sierpnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 listopada 2007 r., z wyjątkiem art. 11 i art. 34 ust. 5 i 6, które stosuje się od dnia 1 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Charlie McCREEVY

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Tabela 1

Zestawienie rubryk wykorzystywanych w sprawozdaniach

Nazwa pola	Opis
1. Oznaczenie przedsiębiorstwa składającego sprawozdanie	Indywidualny kod identyfikacyjny przedsiębiorstwa, które zrealizowało transakcję.
2. Data transakcji	Dzień handlowy, w którym dokonano transakcji.
3. Czas transakcji	Czas, w którym dokonano transakcji, podany według czasu lokalnego kraju, gdzie znajduje się właściwy organ, do którego skierowane będzie sprawozdanie, oraz odniesienie czasu dokonania transakcji do uniwersalnego czasu koordynowanego (UTC) +/- godz.
4. Identyfikator kupna/sprzedaży	Określa, czy dana transakcja polegała na kupnie czy sprzedaży z punktu widzenia przedsiębiorstwa inwestycyjnego składającego sprawozdanie lub klienta, jeśli sprawozdanie kierowane jest do klienta.
5. Charakter, w jakim zawarto transakcję	Wskazuje, czy przedsiębiorstwo dokonało transakcji: — na własny rachunek (w imieniu własnym lub w imieniu klienta), — na rachunek i w imieniu klienta.
6. Oznaczenie instrumentu	Zawiera: — indywidualny kod, nadany przez właściwy organ (jeśli taki istnieje), do którego skierowane jest sprawozdanie, identyfikujący instrument finansowy będący przedmiotem transakcji, — jeśli dany instrument finansowy nie posiada indywidualnego kodu identyfikacyjnego, w sprawozdaniu należy podać nazwę instrumentu lub (w przypadku umowy na instrumenty pochodne) cechy charakterystyczne takiej umowy.
7. Typ kodu instrumentu	Typ kodu używany w sprawozdaniach dla danego instrumentu.
8. Oznaczenie instrumentu bazowego	Oznaczenie instrumentu stosowane do papierów wartościowych stanowiących instrumenty bazowe kontraktów pochodnych oraz do zbywalnych papierów wartościowych określonych w art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. c) dyrektywy 2004/39/WE.
9. Typ kodu identyfikacyjnego instrumentu bazowego	Typ kodu używany w sprawozdaniach dla danego instrumentu bazowego.
10. Typ instrumentu	Zharmonizowana klasyfikacja instrumentów finansowych będących przedmiotem transakcji. Opis musi wskazywać przynajmniej, czy dany instrument należy do jednej z kategorii najwyższego poziomu zgodnie z jednolitym międzynarodowym standardem klasyfikacji instrumentów finansowych.
11. Termin rozliczenia	Termin wykupu obligacji lub innych form dłużnych wartościowych lub termin wykorzystania/termin rozliczenia kontraktu pochodnego.
12. Typ instrumentu pochodnego	Zharmonizowany opis typu instrumentu pochodnego powinien być zgodny z jedną z kategorii najwyższego poziomu zgodnie z jednolitym międzynarodowym standardem klasyfikacji instrumentów finansowych.
13. Put/Call	Określenie, czy opcja lub inny instrument finansowy dotyczy sprzedaży (put) czy kupna (call).
14. Cena uzgodniona	Uzgodniona cena opcji lub innego instrumentu finansowego.
15. Mnożnik ceny	Liczba jednostek danego instrumentu finansowego ujęta w transakcji; na przykład liczba instrumentów pochodnych lub papierów wartościowych, na jaką opiewa jedna umowa.
16. Cena jednostkowa	Cena przypadająca na jeden papier wartościowy lub kontrakt pochodny bez prowizji i (gdzie ma to zastosowanie) bez narosłych odsetek. W przypadku instrumentów dłużnych cenę można wyrazić albo w walucie, albo w procentach.

Nazwa pola	Opis
17. Oznaczenie ceny	Waluta, w której wyrażona jest cena. Jeżeli – tak jak w przypadku obligacji i innych form papierów dłużnych – cena wyrażona jest w procentach, należy podać taką wartość procentową.
18. Ilość	Liczba jednostek instrumentu finansowego, nominalna wartość obligacji lub liczba kontraktów pochodnych objętych transakcją.
19. Oznaczenie ilości	Wskazanie, czy podana ilość odnosi się do liczby jednostek instrumentu finansowego, nominalnej wartości obligacji czy liczby kontraktów pochodnych.
20. Kontrahent	Oznaczenie kontrahenta transakcji. Oznaczenie to składa się z: <ul style="list-style-type: none"> — w przypadku gdy kontrahentem jest przedsiębiorstwo inwestycyjne – indywidualnego kodu tego przedsiębiorstwa, nadanego przez właściwy organ (jeśli taki istnieje), do którego kierowane jest sprawozdanie, — w przypadku gdy kontrahentem jest rynek regulowany, MTF lub podmiot działający jako kontrahent centralny – indywidualnego, ujednoliconego kodu identyfikacyjnego tego rynku, MTF-u lub podmiotu działającego jako kontrahent centralny, określonego w wykazie opublikowanym przez organ właściwy dla rodzimego państwa członkowskiego takiego podmiotu, zgodnie z art. 13 ust. 2, — w przypadku gdy kontrahentem nie jest przedsiębiorstwo inwestycyjne, rynek regulowany, MTF lub podmiot działający jako kontrahent centralny, podmiot taki należy określić jako „klient/zleceniodawca” przedsiębiorstwa inwestycyjnego, które zrealizowało transakcję.
21. Oznaczenie miejsca realizacji	Oznaczenie miejsca, gdzie zrealizowano transakcję. Oznaczenie to składa się z: <ul style="list-style-type: none"> — w przypadku miejsca handlu: indywidualnego, ujednoliconego kodu identyfikacyjnego, — w innym przypadku: kodu „OTC”.
22. Numer referencyjny transakcji	Indywidualny numer identyfikacyjny transakcji podany przez przedsiębiorstwo inwestycyjne lub stronę trzecią składającą sprawozdanie w jego imieniu.
23. Symbol anulowania	Wskazanie, czy anulowano transakcję.

Tabela 2

Inne informacje na użytek właściwych organów

Nazwa pola	Opis
1. Oznaczenie przedsiębiorstwa składającego sprawozdanie	Jeśli indywidualny kod, o którym mowa w tabeli 1 w załączniku 1, nie wystarcza do zidentyfikowania kontrahenta, właściwe organy powinny opracować odpowiednie środki zapewniające taką identyfikację.
6. Oznaczenie instrumentu	Stosuje się uzgodniony przez wszystkie właściwe organy indywidualny kod danego instrumentu finansowego.
20. Kontrahent	Jeśli indywidualny kod lub indywidualny, ujednolicony kod identyfikujący, o których mowa w tabeli 1 w załączniku 1, nie wystarczają do zidentyfikowania kontrahenta, właściwe organy powinny opracować odpowiednie środki zapewniające taką identyfikację.

ZAŁĄCZNIK II

Tabela 1

Informacje podawane do wiadomości publicznej zgodnie z art. 17

Rodzaj systemu	Opis systemu	Streszczenie informacji podawanych do wiadomości publicznej zgodnie z art. 17
System obrotu oparty na księdze zamówień realizowanych na zasadzie licytacji ciągłej	System, który za pomocą księgi zamówień i algorytmu obrotów handlowych obsługiwanych bez ingerencji człowieka kojarzy w sposób ciągły zlecenia sprzedaży i odpowiadające mu zlecenia kupna na podstawie najlepszej dostępnej ceny	Łączna liczba zleceń i akcji będących w obrocie w ramach tych zleceń, na każdym poziomie cenowym, przynajmniej dla pięciu najlepszych kursów kupna i sprzedaży
System obrotu oparty na kwotowaniach cen	System, w którym transakcje zawiera się na podstawie ustalonych kwotowań, do których uczestnicy rynku mają stały dostęp, wymagający od animatorów rynku utrzymania kwotowań w zakresie pozwalającym na zachowanie równowagi między potrzebami członków i uczestników a ryzykiem, na jakie narażają się animatorzy rynku	Najlepsze oferty cenowe kupna i sprzedaży każdego animatora rynku w odniesieniu do danych akcji, łącznie z wolumenami powiązаныmi z tymi cenami
System obrotu oparty na licytacji okresowej	System, który kojarzy zlecenia na podstawie licytacji okresowej i algorytmu obrotu prowadzonego bez ingerencji człowieka	Cena, przy której system obrotu oparty na licytacji najlepiej spełniałby swój algorytm obrotów handlowych, oraz wolumen, jaki mógłby potencjalnie zostać zrealizowany po tej cenie
System obrotów nie-należący do żadnej z powyższych kategorii	System „hybrydowy”, należący jednocześnie do dwóch lub więcej spośród wymienionych wyżej kategorii, lub system, w którym proces ustalania cen ma inny charakter niż ten obowiązujący dla systemów wymienionych w pierwszych trzech wierszach	Odpowiednie informacje na temat poziomu zamówień lub kwotowań oraz interesów handlowych; w szczególności poziomy pięciu najlepszych kursów kupna i sprzedaży i/lub kwotowania kupna i sprzedaży każdego animatora rynku obracającego tymi akcjami, jeśli pozwalają na to właściwości stosowanego mechanizmu kształtowania cen

Tabela 2
Zlecenia na dużą skalę w porównaniu ze standardową wielkością rynkową

(w EUR)

Kategoria wg średniego dziennego obrotu (ADT – <i>average daily turnover</i>)	ADT < 500 000	500 000 ≤ ADT < 1 000 000	1 000 000 ≤ ADT < 25 000 000	25 000 000 ≤ ADT < 50 000 000	ADT ≥ 50 000 000
Minimalna wielkość zlecenia kwalifikującego się do kategorii zleceń na dużą skalę w porównaniu ze standardową wielkością rynkową	50 000	100 000	250 000	400 000	500 000

Tabela 3
Standardowe wielkości rynkowe

(w EUR)

Kategoria wg średniej wartości transakcji (AVT)	AVT < 10 000	10 000 ≤ ADT < 20 000	20 000 ≤ ADT < 30 000	30 000 ≤ ADT < 40 000	40 000 ≤ ADT < 50 000	50 000 ≤ ADT < 70 000	70 000 ≤ ADT < 90 000	itd.
Standardowa wielkość rynkowa	7 500	15 000	25 000	35 000	45 000	60 000	80 000	itd.

Tabela 4

Progi i opóźnienia związane z odroczonej publikacją

Poniższa tabela pokazuje minimalną dopuszczalną wielkość transakcji w odniesieniu do każdego dozwolonej długości opóźnienia w publikacji i każdej kategorii akcji według średniej wartości dziennych obrotów (ADT), która kwalifikuje się do danej długości opóźnienia w odniesieniu do danego rodzaju akcji.

		Kategoria akcji wg średniego dziennego obrotu (ADT)			
		ADT < 100 000 EUR	100 000 EUR ≤ ADT < 1 000 000 EUR	100 000 EUR ≤ ADT < 50 000 000 EUR	ADT ≥ 50 000 000 EUR
		Minimalna dopuszczalna wielkość transakcji dla poszczególnych długości dozwolonego opóźnienia			
Dozwolone opóźnienie przy publikacji	60 minut	10 000 EUR	Powyżej 5 % ADT i 25 000 EUR	Poniżej 10 % ADT i 3 500 000 EUR	Poniżej 10 % ADT i 7 500 000 EUR
	180 minut	25 000 EUR	Powyżej 15 % ADT i 75 000 EUR	Poniżej 15 % ADT i 5 000 000 EUR	Poniżej 20 % ADT i 15 000 000 EUR
	Do końca dnia handlowego (lub przeniesienie do południa następnego dnia handlowego w przypadku zawarcia transakcji w ciągu dwóch ostatnich godzin dnia handlowego)	45 000 EUR	Powyżej 25 % ADT i 100 000 EUR	Poniżej 25 % ADT i 10 000 000 EUR	Poniżej 30 % ADT i 30 000 000 EUR
	Do końca dnia handlowego następującego po transakcji	60 000 EUR	Powyżej 50 % ADT i 100 000 EUR	Powyżej 50 % ADT i 1 000 000 EUR	100 % ADT
	Do końca drugiego dnia handlowego następującego po transakcji	80 000 EUR	100 % ADT	100 % ADT	250 % ADT
	Do końca trzeciego dnia handlowego następującego po transakcji		250 % ADT	250 % ADT	